

Нарастващи детски заболявания и нарушения в развитието

Приемливи вреди?

Разкриваща информация

Маркус Хайнце

Литературен анализ и сборник от лични свидетелства за вредата, която ваксините нанасят на децата ни

Опровержение

Не съм доктор, нито друг вид медицинско лице. Аз съм загрижен баща на две прекрасни деца. Не предоставям здравни съвети, нито се мъча да разубедя родителите да ваксинират децата си. Просто споделям своите открития с Вас. Решението дали да ваксинирате децата си, остава изцяло Ваше. Надявам се информацията, която ще предостави тази книга, да Ви помогне да вземете едно информирано решение.

За автора

Казвам се Маркус Хайнце. По произход съм германец. Дойдох в Америка на 23 години като доброволец в окръг Харлан, Кентъки. Преподавах в малко частно католическо училище, а през лятото ремонтирах къщи. Учил съм в Германия и Америка. Дипломирах се като гимназиален преподавател в Юниън Колидж, а бакалавърската си степен по психология завърших в университет Нордърн Кентъки. Имам сертификат за преподавател в Кентъки и Охайо. Преподавал съм немски и френски в училище Хоули Тринити в Харлан, Кентъки; немски в корпорация Байер в Синсинати, Охайо, както и в околните училища Лакота в Уест Честър, Охайо; училища Медисън в Мидълтън, Охайо и училища Оук Хилс в Синсинати, Охайо. Към момента съм назначен към общинските училища в Синсинати. Вече петнадесет години съм учител. Но най-важното е, че съм женен за очарователна преподавателка в основно училище и съм баща на две прекрасни и интелигентни деца.

Съдържание

1. Увод.....	3
2. Причината за моето пътуване.....	5
3. Познато и непознато.....	8
4. Критичен подход към наличната информация.....	10
5. Противоречия в твърденията за ваксините.....	12
6. Действат ли наистина ваксините?.....	15
7. Забавно, но и сериозно.....	18
8. Ваксините ли имат основен принос за спада в болестите?.....	19
9. Безопасни ли са ваксините?.....	22
10. Различните ваксини и вредата от тях.....	27
11. Научно манипулирани тестове за безопасност.....	29
12. Др. Маурис Хилман срещу Вашият педиатър – сравнение.....	32
13. Силна опозиция – Защо се лобира в полза на ваксините?.....	34
14. Проблеми с достоверността.....	37
15. За педиатрите, ваксините и Хипократовата клетва.....	38
16. Проучвания и предразсъдъци.....	40
17. Лекарите „дезертъори“.....	42
18. За личния елемент или „Какво залагаме на карта?“.....	44
19. Как ваксините обръщат света ни наопаки.....	46
20. Захарният диабет и ваксините.....	47
21. Нашата дъщеря и диабет тип 1.....	48
22. Новата реалност.....	52
23. Йохана и множеството ваксини – от пренатоварване до увреждане.....	55

24. Повече за ваксината срещу Хепатит Б.....	56
25. Взаимовръзка и причинност.....	58
26. Молекулярна подражателност.....	59
27. Може ли автоимунна ваксина да причини автоимунна болест?.....	59
28. Заключение.....	60
29. Как да говорите с Вашия педиатър.....	61
30. Приемливи вреди?.....	63

Увод

На път сте да станете родител. В утробата Ви се заражда малко чудо. Ако сте настроени като мен и жена ми ще поемете активна роля в осигуряването на безопасността на детето си. Ще намерите най-добрите седалки за кола, най-безопасните играчки, ще планирате бъдещото му образование. Ще се погрижите за абсолютно всичко, все пак искате най-доброто за нероденото си отроче, нали?

Моментът настъпва. Докато вземате детето си в обятията си за пръв път, някой в съседната стая или надолу по коридора приготвя малка инжекция за вашето бебе. Съвсем скоро то ще бъде инжектирано с невротоксини и други консерванти, а имунната му система ще бъде натоварена до своя абсолютен предел. Това е един от аспектите, които са останали непроучени, защото дори не сте чували за някой отказал ваксините.

Не бихте рискували със седалката, адаптираното мляко, кошарката или играчките, но несъзнателно поемате риск с ваксините. Ако извадите късмет ще заведете детето си скоро вкъщи. Ако обаче късметът не е на Ваша страна, ще преживеете същото като други родители във Вашата ситуация: дете, увредено от ваксина. След като разберете, че не сте проучили всеки аспект, Вие се мобилизирате. Тази книга има за цел да Ви насочи как да вземете информирано решение.

Всяка година десетки хиляди деца в Америка и по света биват сериозно увредени или убити от ваксини. Това не е мит, нито нападка в диспут, а лесно доказуем факт. Американското правителство съхранява база данни, записваща такива случаи. Въпреки

това голяма част от хората нямат представа, че ваксините излагат децата им на явни и скрити опасности, докато собственото им дете не получи сериозна реакция към ваксина.

Не е необходимо да играете на лотария с живота на детето си, надявайки се нищо да не се случи докато му инжектират потенциално пагубна доза невротоксини, съдържащи се във ваксината. Тази книга ще Ви предостави анализ на медицинска и научна литература, засягаща рисковете от ваксините, както и лични истории на хора, чиито живот е бил променен поради увреждане от ваксина. Целта ми е да Ви накарам да станете по-информиран родител. Въз основа на информацията в книгата се надявам, че няма да се наложи да преживеете ужасът на други родители: да отидете на рутинна имунизация със здравето си дете и да го върнете вкъщи сериозно осакатено, разболяно или мъртво.

Вземането на решения относно извършването на медицински процедури е трудно за родителите, особено когато това засяга техните деца. Изборът дали да се направи определена интервенция е лесен когато детето Ви е болно и когато това ще подобри неговото състояние. Но когато детето Ви е здраво, решението дали да бъде приложена определена медицинска процедура става по-сложно, особено когато информацията за нейната ефективност е противоречива и неизчерпателна. Имунизацията е именно такава процедура. За съжаление повечето родители дори не осъзнават, че имат свободата сами да вземат това решение, сякаш следвайки препоръките на своя педиатър. Единствено родители, чиито деца вече са пострадали от ваксина или са чували за деца, увредени от ваксина, се захващат да проучат темата за безопасността и ефективността на ваксините. Аз съм пример за такъв родител.

Моите учители винаги са ми казвали, че няма нищо по-лошо от това да следваш сякаш, защото по този начин предоставяш вземането на решения, важни за мнозинството, в ръцете на малцина. Някои от моите учители са преживели последствията от нацизма и сталинизма и знаеха за какво говорят. Опасно е да се водиш сякаш по стъпките на масата. Ние като родители трябва да поемем юздите в собствените си ръце и да поведем семействата си по собствен път, вместо да бъдем безмълвни пасажери, возещи се по маршрут, определен за нас от някой друг. Би било грешка, съобразявайки се с обществото, да изгубим контрола върху собствените си решения. Отговорността е Ваша и на никой друг, да предвидите и да опазите детето си от опасностите по пътя му.

Дали ще решите да ваксинирате или не, това решение трябва да е определено само от Вас, а не от обществения натиск.

За съжаление аз не можах да предприема необходимите мерки, за да предпазя дъщеря си. Писането на тази книга беше моето лично пътуване обратно във времето, в опит да разбера каква беше първопричината моята дъщеря да развие диабет тип 1. В нейния случай мисля, че ваксината против Хепатит Б, поставена непосредствено след нейното раждане, отключи една необратима реакция. В процеса на моето разследване, аз се убедих, че **всички** ваксини имат потенциала да увредят децата ни.

Въпреки това, аз не бях съвсем убеден, че трябва да публикувам труда си. Все пак не искам да настройвам хората да мислят като мен. Не мога да Ви предложа лесни отговори и със сигурност не смятам, че фармацевтичната индустрия и продуктите, които предлага, са абсолютно зло. Дори понякога ги намирам за изключително полезни. Когато децата ни са болни, аз и жена ми не използваме хомеопатична медицина. Не слагаме листа от коприва в ушите на сина ни когато получи инфекция на ухото, а вземаме антибиотик. Ползваме и евстасиеви тръбички, защото те са с доказано ползотворен ефект при ушни инфекции. Когато децата ни имат температура също използваме конвенционални лекарства, които са доказали своята ефективност и облекчават симптомите им.

С други думи аз съм просто рационално мислещ човек, който използва наличните научни изследвания, за да взема решения за лечението на децата си. Ако сте избрали да прочетете тази книга и сте стигнали дотук, Вие вероятно сте същият тип човек – обичате децата си и искате да знаете каква информация предлагат досегашните проучвания свързани с ваксините. Осъзнавате, че задаването на въпроси е Ваше основно задължение като отговорен родител.

Именно това ме накара да публикувам тази книга. Знаейки за опасността, която представляват ваксините, би било твърде безотговорно да не споделя информацията, с която разполагам.

Със сигурност ще се намерят хора, които ще се опитат да оспорят труда ми на основанието, че не съм лекар, но аз съм се занимавал задълбочено с анализ на научни проучвания и се считам за независим учен. Имам и солидни основания да твърдя, че съм се занимавал по-задълбочено с въпроса за безопасността и ефективността на имунизациите, отколкото среднестатистическият педиатър.

Имам бакалавърска степен по психология и магистърска по педагогика. Запознат съм с научните методи, принципите на логиката и знам как се провежда академично изследване. Като такъв, аз съм напълно квалифициран да анализирам научни трудове и да разбирам, че информацията в тях категорично потвърждава, че ваксините могат да нанесат вреда на децата ни. Тези като мен, които също са провели свое изследване или са изпитали вредата от ваксините върху себе си, имат силен личен мотив да говорят по темата, защото са загрижени за добруването на децата ни. При нас няма конфликт на интереси.

Причината за моето пътуване

На 28-ми септември 2011 година моята 3 годишна дъщеря Йохана беше диагностицирана с автоимунното заболяване диабет тип 1. Поради липса на фамилна обремененост и от двете страни, генетична предразположеност беше изключена и започнахме да разглеждаме за външни фактори. При диагнозата на Йохана беше използван А1С тест за установяване на нивата на глюкоза през последните 3 месеца.

Когато сравнихме резултатите от теста с началото на поведенческите ѝ симптоми, стана ясно, че началото на автоимунното заболяване на Йохана съвпада с поставянето на първата ѝ ваксина.

Сканираха ме за наличие на позитивни антитела, но такива не бяха открити. Моята жена мина през същия скенер, но и при нея не бяха открити – никой от нас не беше предал диабет на дъщеря ни. Нито при родителите ми имаше признаци на болестта, нито при бабите и дядовците ми. И при четиримата ми братя и сестри не беше установен диабет тип 1. Родителите на жена ми също нямаха симптоми, както и брат ѝ. Същото се отнася и до нейните дядовци и баби.

Нямаше генетична връзка; нещо беше нарушило естествената резистентност на Йохана срещу болестта. Множество медицински статии свързват автоимунните разстройства с адювантите във ваксините (по дефиниция: адювантът е съставка, предназначена да засили ефективността на ваксината; за целта се използват вещества като алуминий и живак). Шоу Томлјенович от *Националния Център за Биотехнологична Информация* твърди: „експериментални доказателства показват, че едновременното инжектиране само на 2 до 3 имунни адюванта, може да наруши генетичната резистентност към автоимунни заболявания“.¹

Ваксините са отключили болестта на дъщеря ми, състояние, което може да продължи доживот. Ваксините несъмнено са причинили автоимунни нарушения като диабет тип 1 и в други деца. Проучванията сочат, че когато част от имунната система е пренатоварена, другите части може да не функционират адекватно и пренатоварената да реагира неефективно или в нея да се отключи извънредна реакция, както в случаите с автоимунни заболявания и алергии.

Винаги когато Йохана беше ваксинирана се появяваха признаци на алергии. Така и не разбрахме защо проявява алергия посред зима. Няколко седмици след поставяне на имунизацията алергичните признаци отшумяваха, но сега е диагностицирана с автоимунно разстройство. Защо? Защото имунната ѝ система е реагирала неефективно и извънредно към ваксините.

Моето проучване ме отведе към Германия, Израел и Съединените Щати. Колкото по-надълбоко навлизах в темата за безопасността на ваксините, толкова по-емоционално приемах това разследване, осъзнавайки ненужната вреда, която съм нанесъл на детето си, оставяйки то да бъде ваксинирано. Срегнах се с педиатри, общи лекари и учени, попаднали в клопката на предразсъдъците – единствено търсещи и приемащи изследвания, подкрепящи техните про-ваксинационни аргументи. След като се наслушах на достатъчно аргументи в подкрепа на ваксините, използвани от педиатрите за да убедят притеснените родители, бях потресен да установя, че след най-обикновено

¹ Tomljenovic, Shaw L. “Mechanisms of Aluminum Adjuvant Toxicity and Autoimmunity in Pediatric Populations.” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 14 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22235057>>.

търсене в Националната Библиотека по Медицина разполагах с изобилие от научна литература, потвърждаваща тяхната вреда.

В статия, издадена от *Медицински Отдел към Институт за Болнични Проучвания в Отава*, учените заключават: „Има сериозно завишени рискове за посещение на спешното отделение приблизително една до две седмици след прием на ваксините, поставяни през дванадесетия и осемнадесетия месец.“² Учените са установили, че при поставяне на жива ваксина, съществува завишен риск при едно на 168 деца на възраст 12 месеца и при едно на 170 деца на възраст 18 месеца. Предвиждат се също така и по 20 случаи на гърч за всеки 100, 000 ваксинирани деца. Постепенно ми се изясни, че имунизирването на децата ни е като изстрел в тъмното, като игра на лотария с техния живот.

Ако извадим късмет може да не се появят нежелани краткосрочни реакции като гърчове, инвалидност или смърт, но нека все пак не забравяме и дългосрочните реакции, които могат да бъдат предизвикани в организма. В статия на Едуард Л. Крауит, професор по медицина към Медицинския Университет във Вермонт, пише следното: „Хепатит е общо название за чернодробно възпаление. Има най-различни форми и причини за хепатит (като вируси или странични ефекти от определени лекарства), които включват и автоимунен хепатит. При него имунната система атакува собствените си чернодробни клетки и този процес води до възпаление.“³

Въпросът тук е: Може ли ваксината, чиято цел е да подбуди имунна реакция, да накара клетките да се самоатакуват?

Отговорът е: Да! В статия публикувана в *Журнал за Природна Медицина* се докладва, че „алуминият във ваксините причинява клетъчна смърт.“⁴

Друга статия твърди: „В случаи на клетъчна смърт поради ваксинния адювант алуминий клетката се разпада, отделяйки ДНК и други частици, които е трудно да бъдат отстранени от организма. Клетката не се разпада по натуралния начин и не изпраща съответния сигнал за отстраняване. Този вид клетъчна смърт, наречен

² Wilson, K. “Adverse Events following 12 and 18 Month Vaccinations: A Population-based, Selfcontrolled Case Series Analysis.” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 14 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22174753>>.

³ Krawitt, EL. “Patient Information: Autoimmune Hepatitis (Beyond the Basics).” *Autoimmune Hepatitis (Beyond the Basics)*. Web. 14 May 2012. <<http://www.uptodate.com/contents/patient-information-autoimmune-hepatitis>>.

⁴ Marichal, Thomas. “DNA Released from Dying Host Cells Mediates Aluminum Adjuvant Activity.” *Nature Medicine*. Web. <<http://www.nature.com/nm/journal/v17/n8/full/nm.2403.html>>.

некроза, може да причини гангрена. Автоимунното заболяване е следствие на увреждане на имунната система, което я кара да атакува собствените си клетки. ⁵

Ако знаех, че ваксините могат да нанесат такава непредвидима вреда и че адювантите, използвани в тях, имат потенциала да предизвикат имунната система да се самоатакува (както при диабет тип 1 и други автоимунни болести), то никога не бих подложил децата си на ваксинация и бих спестил на дъщеря си това мъчително доживотно състояние. Не знам какво ми е попречило като родител да бъда по-изчерпателно информиран за възможната вреда от ваксините. Не мога да си обясня също така защо педиатрите и медицинските сестри, в чиито ръце ние поверяваме здравето на децата си, не са провели диалог с нас, за да ни разяснят за възможните реакции, които могат да последват в организма, и по този начин да ни помогнат да вземем едно информирано решение? Защо другите телевизионни реклами на лекарства споменават за възможни странични ефекти, но за странични ефекти от ваксина почти нищо не се чува?

На следващите страници предлагам повече информация и източници, които ще Ви помогнат да си отговорите на тези въпроси, но най-вече ще ви предоставят животоспасяващи сведения, които няма да получите от своя педиатър или друг общ лекар.

Познато и непознато

За да вземем решение дали да имунизираме децата си, трябва да разгледаме какво знаем и какво не знаем за ваксините.

Знаем, че:

1. Ваксините могат да нанесат вреда веднага след тяхното инжектиране. Това са така наречените краткосрочни нежелани реакции. Американското правителство поддържа база-данни за непосредствени увреждания или смъртни случаи след поставяне на ваксина.
2. Изследванията са доказали, че противогрипната ваксина е безсмислена. Грипът винаги възниква в различни обстановки (домове за възрастни, публични места и т.н.). Вероятността неваксинирани и ваксинирани хора да се заразят е равностойна. „Преди Центърът по Контрол на Заболяванията да започне да промотира поставянето на противогрипни ваксини на деца под пет годишна възраст, броят на смъртните случаи поради грип в тази възрастова група беше

⁵ Stevenson, Heidi. “Vaccination Adjuvant Works by Killing Cells: Cause of Autoimmune Disorders?” Web. 14 May 2012. <<http://www.gaiia-health.com/articles451/000498-aluminum-adjuvant-kills-cells.shtml>>.

минимален с тенденция за спад. Но след 2003 година, когато се въведе масовото имунизирание на деца под пет години, смъртните случаи при грип внезапно достигнаха невиджани стойности. Смъртността беше огромна в сравнение с предишната година, когато тази възрастова група не е била подлагана на масови противогрипни имунизации.⁶

3. Ваксините никога не са тествани срещу чисто плацебо от физиологичен разтвор. „Плацебото“, което са получили контролните групи всъщност са били инжекции с алуминий, живак или други ваксини.⁷
4. Учените не могат да потвърдят безопасността на ваксините, тъй като не са направени необходимите изследвания, а извършените изследвания не са направени под съответния контрол. Родителите държат да знаят какви са последствията за ваксинирани и неваксинирани деца. За съжаление голяма част от хората вярват, че нужните тестове са проведени, което не е така. Реална оценка за безопасността на ваксините може да бъде дадена само при сравнение на резултати от опити с истинско плацебо, състоящо се единствено от физиологичен разтвор.⁸
5. Повечето родители водят децата си на комбинирани ваксинации без да са прочели съдържанието на ваксината, без да знаят какво влиза в тялото на децата им и как ще им се отрази това в краткосрочен и дългосрочен план.
6. Според FDA „оценката на безопасността на ваксините не включва изследвания за токсичност, понеже се приема, че ваксините по своята същност не са токсични.“⁹ С други думи правителството основава твърдението си, че ваксините са безопасни на чиста вяра. На това подлагате децата си, водейки ги за имунизации.

Това, което не знаем, е:

1. Дали ваксините наистина действат. Дали извършват главната функция, за която са предназначени, а именно – да ни предпазват от болести. Доказателствата за тяхната ефективност са недостатъчни. Повечето педиатри сляпо вярват в мита, че ваксините защитават, без да са способни да посочат дори едно методически структурирано изследване, което да поддържа тази теза.

⁶ Mercola, Joseph. "Do Flu Vaccines Work?" *Week-sMD A*. Web. 14 May 2012. <<http://weeksmid.com/2009/09/do-flu-vaccines-work/>>.

⁷ Miller, Neil. "Safe and Effective: Fact or Fiction?" *Vaccines Uncensored*. Web. 14 May 2012. <<http://www.vaccinesuncensored.org/safety.php>>.

⁸ Lisa. "How Do Scientists Know a Vaccine Is Safe?" *Yahoo Answers*. Web. <<http://answers.yahoo>>.

⁹ Tomljenovic, Shaw L. "Mechanisms of Aluminum Adjuvant Toxicity and Autoimmunity in Pediatric Populations." *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 14 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22235057>>.

2. Пълният спектър на дългосрочните нежелани реакции върху децата. Статия за токсичността на алуминия от май месец 2012 година на страницата на emedicine.med-scape.com сочи:

В общият случай медицинското съсловие измерва вредите от ваксините само в смъртни случаи или случаи на мозъчна изостаналост и психомоторни смущения като нежелани реакции от ваксина. Докато много родители са притеснени например за аутизма. Всъщност, опасностите, които крият ваксините, са твърде по-широкоспектърни поради две причини:

Първо, те нарушават нормалното развитие на имунната система ако са приложени преди нейното пълно узряване. Дори приложени при зряла имунна система, те имат ефекта да превъзбудят само една част от нея в сравнение с натуралния имунен отговор, който протича в 4 етапа. Обикновено той тръгва от:

- (а) помирисването на болен човек, през
- (б) свързване със слузестите мембрани, към
- (в) кръвта (целенасочено използвана при ваксинирането), докато стигне до
- (г) разпадните продукти от естествената смърт на клетката, които задействат активност в клетките на тялото и лимфната система.

Когато се натовари само една част от имунната система, другите не функционират нормално и е вероятно да реагират неконтролируемо, какъвто е случаят при алергични и автоимунни състояния.

Второ, ваксините внасят в тялото чужд протеин (или частици от такъв), както и придружаващият го коктейл от химикали (дори тежки метали), прескачайки всички естествени процеси в тялото, които алармират клетките да отблъснат чуждия елемент. За съжаление тези чужди елементи могат да останат депозираны в някоя отслабена област на тялото за неизвестен период от време.¹⁰

Изглежда, че и това, което знаем, и това, което не знаем за ваксините е еднакво плашещо. В следващите глави ще разгледам отблизо ефективността на ваксините и пропуските в техните изследвания, позовавайки се на експертни мнения, както и на лични свидетелства на родители, чиито деца са били сериозно увредени от ваксини.

Критичен подход към наличната информация

Наскоро се оплаках на мой колега, че американците не обсъждат достатъчно посоката, в която е поела нацията в последно време.

¹⁰ Sellers, Kal. ..Vaccinations: How to Recover." *Vaccinations: How to Recover*. Web. 14 May 2012. <http://www.naturalnews.com/028000_vaccina-tions_health_problems.html>.

Той ми отвърна: „Маркус, по-голямата част от хората не са достатъчно информирани, за да изкажат мнение по въпроса.“ Той даде за пример репортаж за среднестатистическия гласоподавател във вечерните новини. Хора, напускащи изборните секции, са били препитвани относно кандидатите и техните програми и голяма част са се провалили порядъчно в този тест. Повечето са били достатъчно информирани, за да имат мнение, дори са изказвали силни и емоционално задълбочени мнения и са се проявили като политически активни, пускайки своя глас. Те са направили своят избор... но целта на репортажа е била да покаже, че до голяма степен техният избор е бил неинформиран (и дори дезинформиран). Изводът: мнозинството гласоподаватели не са провели свое независимо проучване, а са последвали смътно формулирани теории, възприети както от хората около тях, така и от вторични медийни източници, вместо от истински новинарски репортажи.

Мисля, че съществува сходен проблем и по отношение на темата с имунизациите. Родителите получават подвеждаща информация относно безопасността и ефективността на ваксините и въз основа на тази дезинформация се решават в полза на ваксините. Както в медицината, така и в политиката е невъзможно да вземеш информирано решение без преди това да си отделил време, за да се информираш. Разликата е в това, че ако неинформираният изборител гласува за лош кандидат, то 2 или 4 години по-късно той може да поправи грешката си. Докато неинформиран родител, който е взел решението да ваксинира детето си няма втори шанс.

Неотдавна, седейки нетърпеливо в чакалнята на моя гастроентеролог, се чудех защо аз съм последния пациент за деня и защо по дяволите целият процес се точеше толкова дълго (като немско-американски поданик си падам по сарказма). На следващия ден трябваше да пробягам пет километра и при положение, че през последните пет месеца бях тренирал само на бягаща пътечка, смяната към асфалтова настилка щеше да е трудна. Жена ми беше завела децата при родителите си за малка почивка, така че бях свободен да потренирам него следобед, но явно не ми било писано, защото ме извикаха в кабинета едва в 16:30.

Бях прочел медицинския си картон и последните изследвания на състоянието ми, за да мога да проведя полезна дискусия с лекаря. Той е приблизително моя възраст. Харесвам го и го намирам за по-добре обучен и по-информиран от предишния ми доктор, който наскоро се беше пенсионирал.

Преди три седмици ми беше направил езофагиална гастро-ендоскопия като беше проникнал в хранопровода ми, за да направи биопсия. И сега в този късен следобеден приемен час той щеше да ми съобщи новата си диагноза и да ми представи план за лечение. Понеже бях проучил щателно въпроса, се съгласих с диагнозата му.

Няколко минути след началото на разговора ни, той каза: „Виждам, че сте начетен и не Ви смятам за обикновен пациент.“ Наведе се до компютъра си и извади няколко научни статии, които прочетохме заедно. Те бяха от база данни, достъпна само за

лекари и затова аз си помислих на глас: „Колко бих искал и аз да имам достъп до такава информация. Наскоро задълбочено проучвах ваксините.“

Той поспря за минута, а после добави: „Ти да не би...всъщност по-добре да замълча!“

А аз наум предположих, че краят на това изречение най-вероятно е следният: „...да си от онези откачени противници на ваксините.“

На глас обаче казах: „Открих, че не е провеждан тест с плацебо за доказване на ефективността на ваксините.“

Неговият отговор: „Та ние изкоренихме едрата шарка чрез ваксините!“

Отвърнах му: „Това е само твърдение за взаимовръзка и Вие много добре знаете, че едно твърдение не ни предоставя научни доказателства.“

С това разговорът ни приключи. Единственото, което той добави в края на срещата ни бе: „Знаеш ли кое най-много мразя при ваксините? Когато заведе дъщеря си при педиатъра да ѝ бият 4 различни ваксини ме таксуват с 4 административни такси.“

Сега знам, защо се случи така, че аз да бъда последният му пациент за деня. Седнахме, поговорихме дълго и този разговор за ваксините изобщо нямаше да се случи ако не бях последен пациент. Мисля, че неговата последна вметка, беше опитът му да си възвърне контрола в диспута, който беше загубил. След като не можа да ми отговори на забележката, че взаимовръзката сама по себе си не ни предоставя научни доказателства, той пое контрола, казвайки че е отговорен за поставянето на ваксини на собствената си дъщеря.

По-голямата част от хората водят децата си за имунизации при педиатъра, защото им е казано, че това е най-правилното, безопасно и необходимо нещо, което трябва да направят. Повечето родители в Америка не са се образовали и интересували по темата за ваксините преди да подложат децата си на тази медицинска процедура. Когато педиатрите биват разпитвани по въпросите за сигурността и ефективността на ваксините, те посочват изследвания и страници, спонсорирани от фармацевтичната индустрия, правителството или Американската Академия на Педиатрите – всички от които не са критични, не дават информация относно адювантите и пренебрегват факта, че изследванията за токсичност са недостатъчни. Не бихме се обърнали към тютюневата индустрия за изследвания за безопасността на пушенето (въпреки, че тя е спонсорира много такива), така че, за да се образуваме относно безопасността и ефективността на ваксините, трябва да потърсим независими научни източници.

Не е необходимо да сте учен, за да намерите изобилие от проучвания показващи, че ваксините не са толкова безопасни колкото ги представят мнозинството от педиатрите, медицинската гилдия, регионални, държавни и федерални представители. Намерил съм достатъчно доказателства, за да се съмнявам сериозно в това, че ваксините предпазват, от която и да било болест. Не само, че има достатъчно информация за неефикасността на ваксините, но има и достатъчно доказателства за увреждания и смъртни случаи,

свързани с ваксините, за да се предположи, че ваксините трябва да бъдат спрени, докато не бъдат извършени допълнителни токсични изследвания на техните адюванти.

Първото, което трябва да знаем е, дали ваксините работят и дали са безопасни. Тези изследвания трябва да бъдат контролирани и тайната на експеримента да бъде запазена и от контролните групи и от самите учени, провеждащи теста, за да може данните от тях наистина да са акуратни. Засега няма проведени изследвания, сравняващи общото здравословно състояние на ваксинирани деца с това на неваксинирани. За съжаление Американската Академия по Педиатрия, мнозинството педиатри и правителството не признават резултатите от оспорващи изследвания и предпочитат просто да *вярват* в безопасността на ваксините.

Противоречия в твърденията за ваксините

Медиците предупреждават, че болестите ще се завърнат ако имунизациите бъдат спрени. Това е твърде спорно твърдение. Много възрастни американци никога не са били ваксинирани или не са били реимунизирани. Говорим за милиони възрастни, на които никога не е била бита ваксина против морбили или са получили единична имунизация, чиято давност отдавна е изтекла. Въпреки тези милиони неваксинирани американци, не е избухвала епидемия от морбили или друга болест в тяхната възрастова група. Болестите не са се завърнали сред тази неваксинирана група от хора. Ето защо твърденията, че при спиране на редовните имунизации болестите ще се завърнат, са безпочвени и не подкрепени с доказателства.

В статия за десетгодишно момче, заболяло от менингит, прочетох че краката и ръцете му е трябвало да бъдат ампутирани, защото са били разяждани от бактерии. Твърде страшно е само да си помисля, че би могло да се наложи децата ми да преминат през същото.

Според про-ваксинационните фракции в страната, ако детето е било ваксинирано, е имало само 15% вероятност да се разболе. Такива истории карат родителите да подлагат децата си на имунизации без дори да се запитат относно безопасността им. Дори критично мислещ човек като мен се трогва емоционално и рационално мислещата част от мен трябва да се бори за контрол над разума ми. Само че ние няма как да знаем дали това момче би било защитено от ваксината, защото изследвания за ефективността липсват.

Да, факт е, че децата се заразяват с болести. Но има огромна разлика между това детето ти случайно да се разболе и увреждането, което ти като родител, който го ваксинира, може да причиниш на детето си. Освен това естественото преболеждане укрепва имунната система, докато ваксината идва с обещанието за полу-разпад на алуминия след 4 години и увреждане на клетките.

Ще дам за пример историята на малкия Бен Зелър.¹¹ Десет дни след поставянето на ваксината МПР, той започнал да получава пристъпи и сега е завинаги инвалидизиран. Семейството му вдигнало дело срещу Националния Акт за Ваксини от 1986 година и доказало, че ваксината е причинила перманентното увреждане на малкия Бен. В последствие съдът съсредоточил вниманието си върху факта, че Бен се е развивал нормално и е бил неврологично здрав преди поставянето на ваксината. Съдия-специалист Ричард Ейбъл заявява, че ако е била забелязана някаква регресия преди ваксинацията, това е трябвало да бъде отбелязано в предадената на съда документация. „Първите отбелязани признаци на регресия датират от декември 2004 година, като първият пристъп е настъпил 10 дни след поставяне на ваксината, последван от още гърчове в началото на декември. При медицински преглед на 17 декември 2004 е описана настъпваща регресия в развитието и още пристъпи.“ Съдът отчита, че неврологично дегенериране не е било забелязано преди ваксинацията и заключава: „Бен е получил тежко мозъчно увреждане и припадъци в следствие на поставената ваксина.“ Семейство Зелър получава едно от най-щедрите обезпечения в съдебната история.

Безброй публикации към Центъра за Контрол на Болестите и други медицински сайтове представят ваксините като най-безопасните фармацевтични продукти. Но това няма как да се знае със сигурност и такова твърдение от страна на доктори и учени е подвеждащо и абсурдно. Те би трябвало да знаят. Изследванията, проведени от фармацевтичната индустрия, са методологично неверни и не показват дали ваксините са безопасни.

На страницата *Ваксинна Обмяна (VaccineXchange)* намерих добър пример: „Ако гимназист трябва да покаже ефекта на йодираната сол върху кръвното налягане и използва морска или готварска сол за сравнение в същия контролен експеримент, можем със сигурност да предположим, че той няма да намери някаква разлика в техните ефекти. Тогава бихме ли могли да твърдим, че йодираната сол е безопасна?“¹² Могат ли фармацевтичната индустрия и вашият педиатър да твърдят, че ваксините са безопасни, щом са тествани единствено срещу други ваксини, а не срещу солена разтвор? Разбира се, че не, но точно това се случва.

Педиатри, учени, правителства се опират в твърдението си за безопасността на ваксините единствено на постваксинационни доклади. Всъщност нашето правителство е приело ваксините за толкова безопасни, че е създадо система за докладване на странични реакции, последвали ваксина и програма за обезщетение на пострадали от ваксина. Досега са изплатени над 1 милиард долара на родители, чиито деца са били увредени от ваксина.

Американското правителство дори си позволява да сложи цена на уврежданията от ваксини. В случай, че детето Ви почине след ваксина, Ви се полагат 250,000 долара

¹¹ “Little Ben Trust.” *Little Ben Trust*. Web. 14 May 2012. <<http://www.littlebentrust.com/index.html>>.

¹² “The Vaccine Xchange.” *The Vaccine Xchange*. Web. 14 May 2012. <<http://vaccinexchange.org/2012/01/07/how-the-fda-plays-doctors-and-par-ents-for-fools-and-how-to-stop-them/>>.

държавно обезщетение.¹³ Сами виждате противоречието. Депутати, лекари и други медицински лица ви убеждават, че ваксините са безопасни, но е създадена програма за обезщетение при нанесени тежки телесни увреждания или причинена смърт от ваксини. И на всичкото отгоре Ви обезпечават само при краткосрочно проявени странични реакции. По-нататък ще разгледаме дългосрочните прояви на увреждания след ваксини.

Нека сега отново погледнем какво представлява дефиницията на „безопасни“.

Речникът Уебстър определя „безопасни“ като „не криещи вреда или риск“. Вече сме запознати, че ваксините крият и двете. Защо тогава педиатърът Ви претендира, че са безопасни? Защо и властите го твърдят при положение, че в същото време основават програма за докладване и обезщетение при нанесени щети от ваксини?

Около 30,000 са докладите за странични реакции, които се получават годишно: 10-15% са случаите на постъпили в болница или са класифицирани като живото застрашаващи, като около 2% от тях са смъртните случаи.¹⁴ В същото време изчисленията показват, че едва 1-10% от всички лекари докладват сериозни здравословни проблеми, възникнали в следствие на определена лекарствена терапия или поставена ваксина.¹⁵

Според Майлс Браун от *Институт за Безопасност на Ваксините* „липсата на адекватно докладване е породена от пасивните системи за наблюдение. Докладването варира според различните случаи. Едно изследване например сочи, че 68% са докладваните случаи за ваксинно-индуцирано полио (детски паралич), докато докладваните случаи на тромбоцитопения след поставена МПР-ваксина са едва 4%. Това разминаване в редовността на докладване затруднява правенето на възможна взаимовръзка между реалната честота на проявление на определена реакция и статистическата ѝ честота.“¹⁶

Именно поради този факт може да се предположи, че случаите на нежелани проявления след ваксина са значително повече от посочените в представителните доклади. Същото може да се предположи и за броя на ваксинно-индуцираните болести, които възникват в Америка годишно.

Отново напомням, че в тези доклади става въпрос само за краткосрочни реакции, възникнали в период от 72 часа след поставяне на определена ваксина, а не за дългосрочно проявени реакции. Същото правителство, което ни убеждава, че ваксините са безопасни, е издало таблица на възможните негативни ефекти от ваксина. Здравното министерство твърди, че тази таблица улеснява получаването на обезщетения от създадения за целта фонд. Таблицата изброява и обяснява състояния,

¹³ “Vaccine Injury Compensation.” *Vaccine Injury Compensation*. Web. 14 May 2012. <<http://www.nvic.org/injury-compensation.aspx>>.

¹⁴ “Vaccine Adverse Event Reporting System.” *Centers for Disease Control and Prevention*. Centers for Disease Control and Prevention, 08 Feb. 2011. Web.

¹⁵ Janak, Cynthia A. “VAERS Reporting —Is It Accurate?” *VAERS Reporting*. Web. 14 May 2012. <<http://www.renewamerica.com/columns/janak/080330>>.

¹⁶ Braun, Miles M. “Vaccine Adverse Event Reporting System (VAERS) - Usefulness and Limitations.” *Institute for Vaccine Safety*. Web. 1 July 2012. <<http://www.vaccinesafety.edu/VAERS.htm>>.

за които има солидни причини да се предполага, че са свързани с поставянето на ваксина. Посочва и ориентировъчно време за възникване на първи симптоми. Ако появата на първите симптоми съвпада по време с тази, посочена в таблицата, може да се заключи, че ваксината е техният причинител, освен ако не бъде открита друга причина.¹⁷

Действат ли наистина ваксините?

Нека да вземем за пример противогрипната ваксина и да разгледаме сериозните научни доказателства. Кой разполага с тези доказателства? Не правителствена организация, посветена на организиране на информацията от медицински изследвания, наречена *Кокрановско Сътрудничество*. На сайта им може да научите повече за тях:

Кокрановско Сътрудничество, основано през 1993 година е интернационална мрежа включваща над 28,000 отдадени на каузата учени в над 100 държави. Целта на организацията е да помогне на служителите на здравеопазването, законодателите, пациентите и техните поддръжници да получат необходимата информация за вземане на информирани решения относно здравето им. Към момента онлайн-библиотеката на страницата им разполага с над 4600 медицински рецензии, предоставящи научни медицински доказателства.¹⁸

Работейки към това сътрудничество, епидемиологът д-р Том Джеферсън решава да съсредоточи работата си върху наличната информация, касаеща противогрипната ваксина. Целта на проучването му била да открие и да събере всички изследвания, изчисляващи ефекта от противогрипните ваксини върху здрави възрастни индивиди.

Претърсил е всички регистри на кокрановата база-данни за проведени контролирани тестове, сравняващи ваксините с плацебо или с естествено протичащо развитие на вируса инфлуенца при хора на възраст между 16 до 65 години. Включил е и проучвания за сериозни редки увреждания. Проучването на Джеферсън включва общо над 70,000 случая. Но той подчертава, че близо половината от изследванията, включени в анализа му, са спонсорирани от фармацевтичната индустрия.

Резултатите сочат: „Зададените във ваксината грипни щамове са имали слабо покритие спрямо реално срещаните (между 1% и 3%). Това е така, защото не може да бъде предвидено с точност кои ще са върлуващите грипни щамове през идния сезон и във ваксината са включени само миналогодишните. С други думи от 100 ваксинирани

¹⁷ "Vaccine Injury Table." *Vaccine Injury Table*. Web. 14 May 2012. <<http://www.hrsa.gov/vaccinecompensation/vaccinetable.html>>.

¹⁸ "About Us." *The Cochrane Collaboration*. Web. 14 May 2012. <<http://www.cochrane.org/about-us>>.

човека ще бъде предпазен само 1. За другите 99 ваксината няма да има никакъв ефект.¹⁹

Следователно можем да заключим, че противогрипната ваксина е абсолютно безполезна.

„Конвенционалната медицина е базирана на доказателства. Което значи, че всеки промотиран от нея продукт, би следвало да е преминал през строги научни изследвания. Той би трябвало да се е доказал научно и статистически и да предлага точно това, за което претендира. В случая с ваксините се твърди, че те предлагат абсолютна защита срещу болестите.

Това твърдение е твърде неточно. Както ще разгледаме по-надолу, то лежи изцяло на подправени и нагодени данни, които да могат да го подкрепят.

Никога не е провеждано независимо научно изследване, което чрез неутрален тест с плацебо да докаже ефективността на ваксината против свински грип, която толкова силно се промотираше през миналата година (и дори е включена в комбинираните противогрипни ваксини тази година). Следователно липсва строгата научна обосновка, която да оправдава котирането на този фармацевтичен продукт.²⁰ Щом липсва солидно основание да се твърди, че ваксините са ефективни, защо го правят политиците, педиатрите и други медици? Защо не пледират за по-задълбочени проучвания и не ги изискват? Отговор на този въпрос дава Майк Адамс:

Защото повечето лекари и научната общност като цяло смятат за не етично да се провеждат тестове с плацебо под претекст, че контролната група от хора, на която ще бъде дадено плацебо, ще бъде изложена на потенциален риск и ще бъде ощетена. Според тях ползите от ваксините са толкова много, че самото провеждане на такъв тест би било не етично.²¹

Въпреки това научната общност няма проблем с това да лишава тежко болни от необходимо лечение в други случаи.

Медицинският журнал на Нова Англия наскоро публикува две изследвания, че ако пациенти, претърпели инфаркт, бъдат охладени и телесната им температура бъде понижена с няколко градуса биха могли да оцелеят оптимално трансфера до най-близкия спешен медицински център без сериозни мозъчни увреждания. Изследователите били проучили в детайл положителното действие на охлаждането, но въпреки това подложили 350 инфарктни пациента на различни тестове, излагайки ги на

¹⁹ Adams, Mike. "Evidence-based Vaccinations: A Scientific Look at the Missing Science behind Flu Season Vaccines." *Naturalnews.com*. Web. 14 May 2012. <http://www.naturalnews.com/029641_vaccines_junk_science.html>.

²⁰ Adams, Mike. "Evidence-based Vaccinations: A Scientific Look at the Missing Science behind Flu Season Vaccines." *Naturalnews.com*. Web. 14 May 2012. <http://www.naturalnews.com/029641_vaccines_junk_science.html>.

²¹ Adams, Mike. "Evidence-based Vaccinations: A Scientific Look at the Missing Science behind Flu Season Vaccines." *Naturalnews.com*. Web. 14 May 2012. <http://www.naturalnews.com/029641_vaccines_junk_science.html>.

хладни до нормални температури. В едното проучване половината от пациентите, изложени на хладни температури, се възстановили с нормална мозъчна функция, докато само четвърт от тези, изложени на нормални температури, успели да се възстановят така успешно. Теорията за мозъчната защита, която предоставя охлаждането, била потвърдена. И ето че огромното значение дали тази теория ще бъде потвърдена е оправдало „ощетяването“ и излагането на риск на тези пациенти, на които не е било дадено необходимото лекарство, в следствие на което мнозина от тях са претърпели перманентни мозъчни увреждания.²²

Да ви намирисва на измама? Нежеланието на учените да проведат независими контролни тестове с плацебо на ваксините прилича на псевдо-научното бръщолевене на полудял руски гений, който твърди, че е създал „магическа течност“, която обаче не може да бъде тествана, защото самото присъствие на измервателни инструменти неутрализира лечебното действие на течността. По същия начин про-ваксинаторите настояват, че е не етично да се провери ефективността на ваксините. Просто трябва да се доверите на техните твърдения, че ваксините са универсално полезни за всички.

Да, правилно разбрахте, ефективността на ваксините е въпрос на доверие в техните ползи. Кой има нужда от доказателства щом се крепи на силната си вяра?²³

В проучването на Джеферсън, което включва 70,000 случая, се доказва неефикасността на противогрипните ваксини, но какво се случва ако Вашият лекар не е съгласен с това методологически доказано изследване?

„Огромна част от научната общественост е въввлечена в про-ваксиналната пропаганда“, заключава Джеферсън. „Те сами са си втъплили, че сезоналните противогрипни ваксини действат и че всички трябва да се възползват от тях. Вярват го сляпо без да се замислят за липсата на категорични статистически доказателства.“²⁴

И точно това ще разгледаме в следващата глава – колко нелепо би могъл да изглежда някой, който се опира на ирационална вяра, вместо на солидна наука.

Забавно, но и сериозно

Всички, които са търсили информация по темата, ще оценят иронията на следващия параграф-извадка от *Журнал по Инфекциозни Болести*. А тези от вас, които все още са

²² Adams, Mike. "Evidence-based Vaccinations: A Scientific Look at the Missing Science behind Flu Season Vaccines." *Naturalnews.com*. Web. 14 May 2012. <http://www.naturalnews.com/029641_vaccines_junk_science.html>.

²³ Adams, Mike. "Evidence-based Vaccinations: A Scientific Look at the Missing Science behind Flu Season Vaccines." *Naturalnews.com*. Web. 14 May 2012. <http://www.naturalnews.com/029641_vaccines_junk_science.html>.

²⁴ Adams, Mike. "Evidence-based Vaccinations: A Scientific Look at the Missing Science behind Flu Season Vaccines." *Naturalnews.com*. Web. 14 May 2012. <http://www.naturalnews.com/029641_vaccines_junk_science.html>.

убедени, че ваксините наистина защитават децата им от болести, се надявам да оценят сериозността на повдигнатия въпрос.

Абстрактът е както следва:

През 2009 година, при избухването на епидемии от морбили в Пенсилвания и Вирджиния се заразяват двама лекари, които са си правили редовни ваксинации против шарки. И двамата продължават да приемат пациенти, тъй като смятат, че няма как да са заразени.²⁵

Факт, колкото комичен толкова и сериозен, че и за двамата лекари е било недопустимо предположението, че може да са заразени с морбили. Но тяхното поведение всъщност е показателно за отношението към ваксините на болшинството медици в тази страна, които са обучавани по спонсорирани и писани от фарма-индустрията учебници и са закотвили съзнанието си в догмата на наука, изпълнена с пропуски и почиваща на недостатъчни доказателства. Дори когато развиват болестта, срещу която са ваксинирани, те не разпознават симптомите ѝ. Случаят е абсолютно описателен за индоктринацията на медицинското съсловие.

Мога да си представя как самите те, носещи заразната болест, са убеждавали родители, че ваксините ще предпазят техните бебета от опасни болести като морбили и как са излизали от кабинета с гръм и трясък ако някои от тези родители са се осмелявали да подложат действието на ваксините под въпрос. А дали ваксините изобщо са успели да предпазят някого. Нека се върнем назад във времето.

Ваксините ли имат основен принос за спада в болестите?

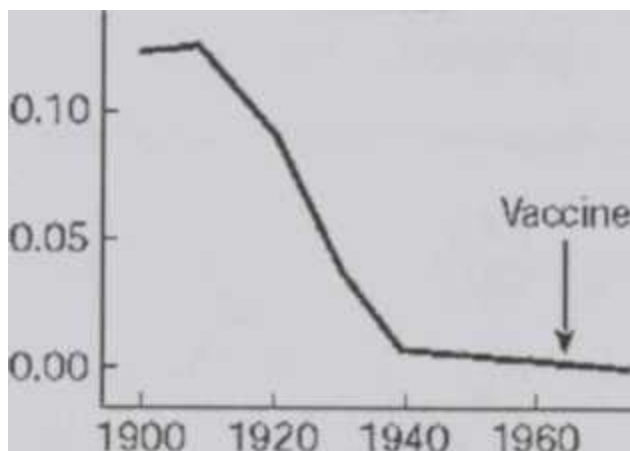
Основният аргумент, с който боравят медицинските лица, е че именно заради въвеждането на ваксините са изчезнали много смъртоносни болести. Това твърдение не отговаря напълно на истината както ще видим в следващите примерни таблици. Непосредствено преди въвеждането на ваксинациите се наблюдава значителен спад в болестите. Твърдението, че ваксините са причината за изчезването на заразните инфекции, е голословно точно поради факта, че процесът на спад е започнал далеч преди тяхното въвеждане.

Няколко таблици за спада в смъртните случаи при 9 различни инфекциозни болести в Съединените Щати от 1900 до 1973 година.²⁶

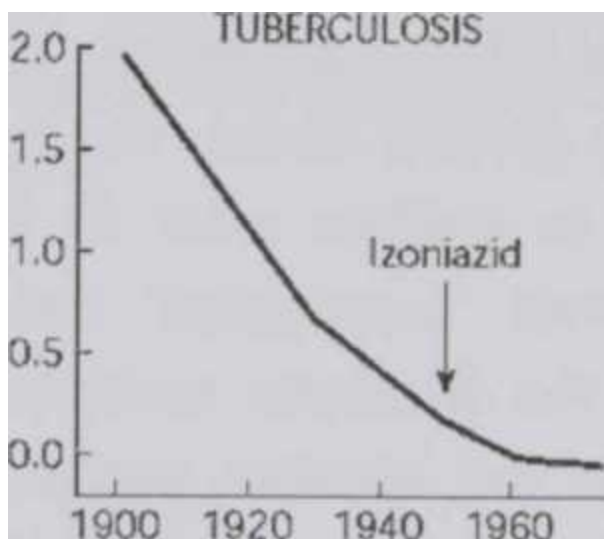
²⁵ Rota, J.S. "Two Case Studies of Modified Measles in Vaccinated Physicians Exposed to Primary Measles Cases: High Risk of Infection but Low Risk of Transmission." *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 14 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/21666213>>.

²⁶ Източник: Маккинли и Маккинли 1981г. "Healthsentinel.com." *Healthsentinel.com*. Web. 14 May 2012. <<http://www.healthsentinel.com/>>.

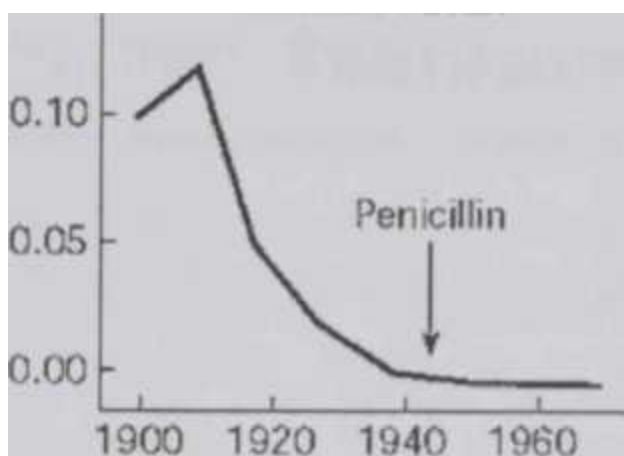
Морбили

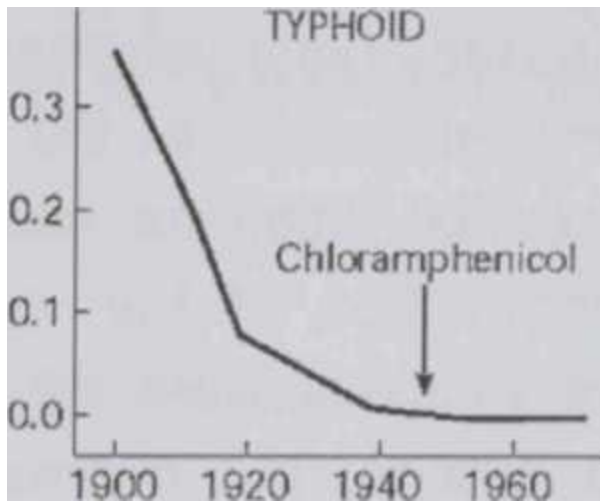
Туберкулоза

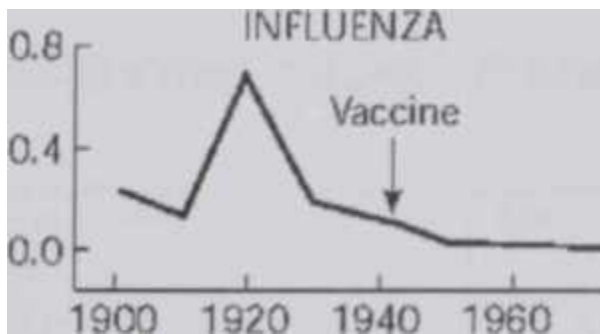
Скарлатина

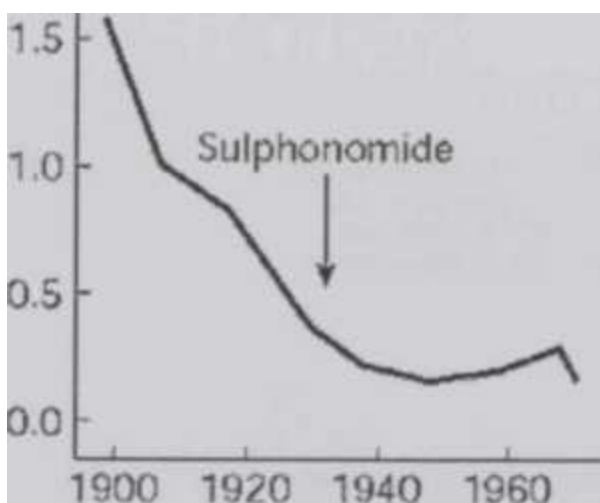
Коремн тиф

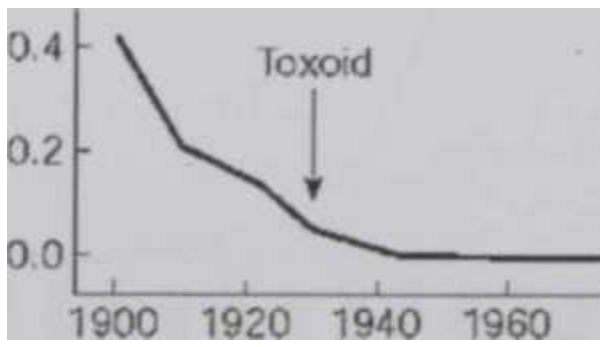
Инфлуенца

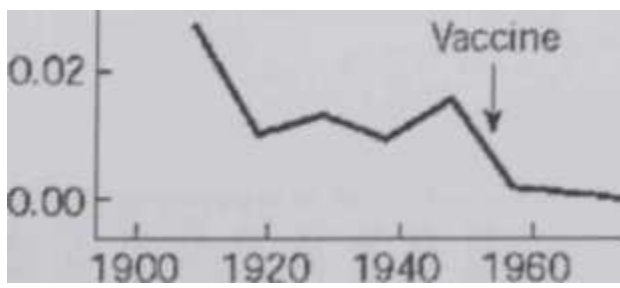
Пневмония

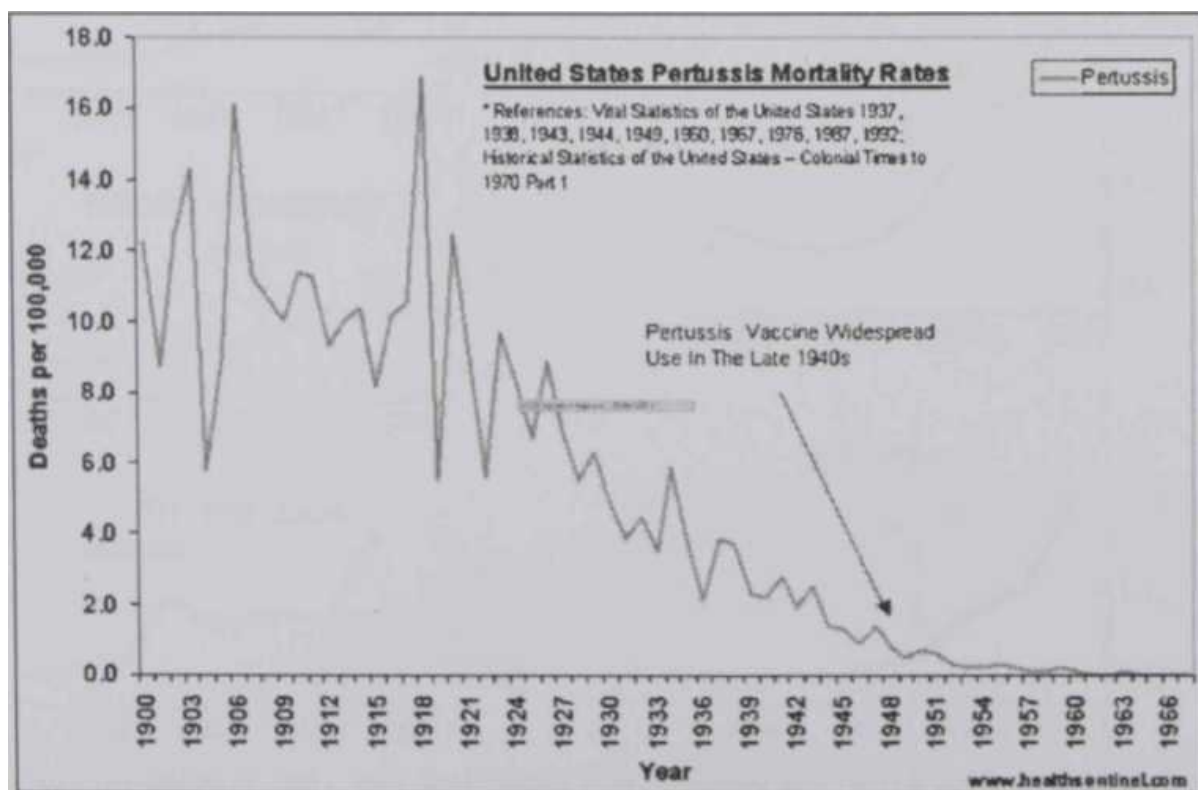

Дифтерия

Полиомиелит

27

След като разгледахме спорния въпрос дали ваксините са ефективни в предназначението си да предпазват децата ни от болести, бих искал да се обърна към дори по-притеснителния аспект за тяхната безопасност. Едно е детето ти да бъде инжектирано с безполезно вещество, съвсем друго е ако то пострада при този процес.

Безопасни ли са ваксините?

Някъде в Америка днес, родители завеждат своето най-голямо съкровище при педиатъра, мислейки че постъпват правилно, бидейки напълно неинформирани относно възможните живото застрашаващи последици за детето си след имунизация.

Според централите за превенция и контрол на болестите и министерството на здравеопазването около 30,000 доклада за странични реакции биват попълвани ежегодно, 10 до 15% от които представляват сериозни и перманентни увреждания, включващи хоспитализация, живото застрашаващи състояния и смъртни случаи.²⁸ И

²⁷ "Vaccine Side Effects." *Vaccine Side Effects*. Web. 14 May 2012. <http://www.healingourchildren.net/vaccine_side_effects.htm>.

²⁸ Centers for Disease Control and Prevention. *Centers for Disease Control and Prevention*, 08 February 2011. Web. 14 May 2012. <<http://www.cdc.gov/vaccinesafety/Activities/vaers.html>>.

това са само докладваните случаи на ваксинно-индуцирани болести, увреждания или смърт.

На сайта www.rense.com майка твърди:

Ваксините убиват много по-голям процент хора, отколкото бихме могли да предположим. Ние си играем на рулетка с живота на децата си без да знаем коя ще е следващата жертва. Ако вероятността за смъртен случай е 1 на 500,000; за перманентно мозъчно увреждане 1 на 100,000; 1 на 1,700 за епилептични и конвулсивни припадъци и 1 на 100 за друга тежка реакция, то тогава защо рискуваме? Съществуват ли приемливи вероятни стойности, които да си заслужават този хазарт с живота на децата ни? Уверявам ви, че смърт, настъпила след ваксина, нито е бърза, нито безболезнена. Аз безпомощно гледах как дъщеря ми мъчително и бавно почина, крещейки неистово и извивайки гръб от болка, докато ваксината правеше това, за което е предназначена и пренатоварваше незрялата ѝ имунна система.

Отровите, използвани като консерванти, се разпространяваха из мъничкото ѝ телце, увреждайки органите ѝ един по един докато не настъпи цялостен срив. Това е картина, която ще ме преследва доживот и се надявам никой друг родител да не става свидетел на такава гледка.²⁹

Повечето деца не показват симптоми на увреждане през първите 72 часа след имунизация. Но това е игра на лотария със здравето на децата, защото има десетки хиляди документирани случаи на краткосрочно проявени странични ефекти, вариращи между припадъци и смърт.

Няма провеждани дългосрочни изследвания сравняващи ваксинирани и неваксинирани деца. За мен е крайно безотговорно да няма информация за дългосрочните ефекти от ваксините. Такова сравнително изследване би било възможно, тъй като в Америка изцяло не ваксинираните деца са 3 на 1000.³⁰ При средно 41 милиона деца на възраст между 0 и 18 години, числото на неваксинирани би следвало да е около 120,000. Тази цифра е достатъчна, за да бъдат извадени солидни статистически данни и да могат да бъдат изключени други фактори, които биха могли да повлияят крайните резултати.

Важно е да се знае, че американското правителство е връчило на фарма-индустрията карт-бланш. Когато засечете реклама на лекарство по телевизията или радиото, обърнете внимание на изброените възможни странични реакции. А след това сравнете дали ще чуете да се споменават такива при имунизационна кампания.

Но не очаквайте много. Благодарение на нашето правителство фарма-компаниите не могат да бъдат съдени при проява на странични реакции. За тях се прави абсолютно

²⁹ Colebeck, Christine. "Death by Lethal Vaccine Infection." *Renсе.com*. 17 Sept. 2004. Web. 14 May 2012. <<http://www.renсе.com/>>.

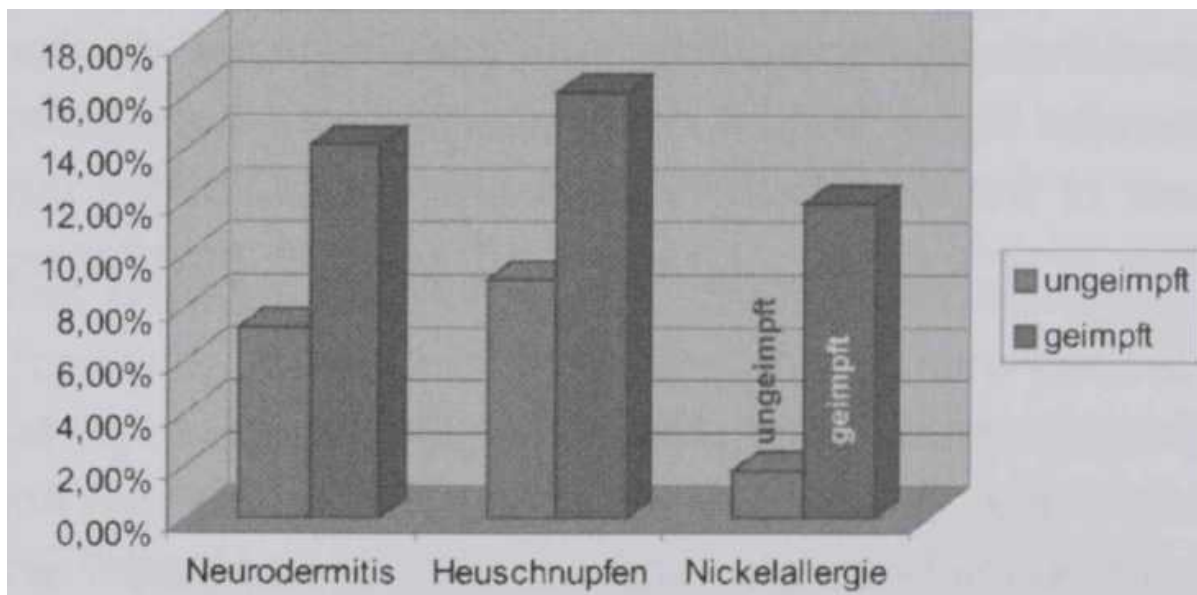
³⁰ "Immunization Science." *Demographics of Unvaccinated Children*. Web. 14 May 2012. <<http://www.immunizationinfo.org/science/demographics-unvaccinated-children>>.

съдебно изключение. Ако детето Ви бъде увредено от ваксина, нейният производител не носи никаква отговорност. В такъв случай може да съдите правителството.

Намерих изследване проведено в Германия от известният Роберт-Кох Институт - здравна анамнеза и изследване на деца и малолетни.³¹ Изследването е проведено между 2003 и 2006 година. 17,641 са участниците в него. От тях 134 абсолютно неваксинирани. Въпреки, че фокусът на проучването не е бил да сравни здравето на ваксинирани и неваксинирани, то предоставя тази чудесна възможност, защото е придружено с пълен здравен статус на децата. След това се заех да намеря някой, който се е концентрирал върху ваксинационния статус и неговото отношение към цялостния здравен статус на децата. Попаднах на интернет страницата на немска математичка и компютърна специалистка, която е анализирала въпросния доклад. След като публикува своите открития през юни 2009 година, въпросната математичка получава телефонно обаждане от Роберт-Кох Институт и е била обвинена в целенасочено изкривяване на резултатите от изследването.³²

Институтът обещал опровержение на нейната публикация, което да бъде публикувано в немския медицински журнал най-късно през 2010. И до сега през 2012, аз с нетърпение очаквам излизането на това опровержение. А междувремето ето и няколко резултати от това изследване:

Алергии при ваксинирани и неваксинирани деца

³¹ "Studie Zur Gesundheit Von Kindern Und Jugendli-chen in Deutschland." *Robert-Koch-Institut*. Web. 14 May 2012. <<http://www.kiggs.de/service/english/index.html>>.

³² Kogel-Schauz, Andrea. "Ungeimpfte Kinder Sind Gesuender." *Eltern Fur Impfaufklarung*. Web. <<http://www.efi-online.de/PDF/UngeimpfteGesuender.pdf>>.

ungeimpft – неваксинирани

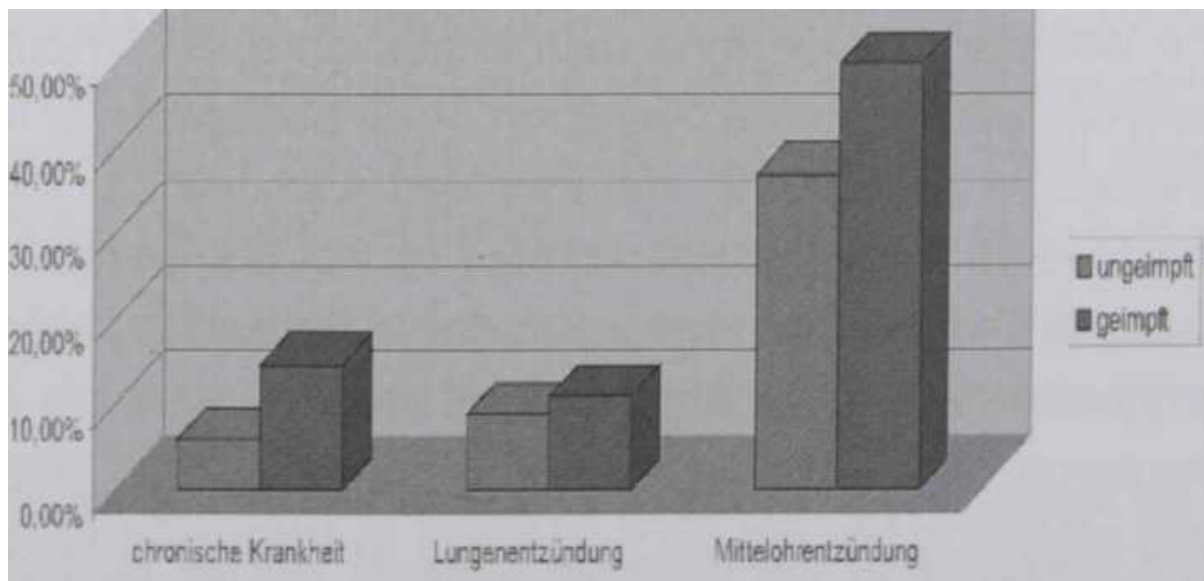
geimpft – ваксинирани

Neurodermitis – невродермит

Heuschnupfen – сенна хрема

Nickelallergie – алергия към никел

Заболвания при ваксинирани и неваксинирани деца

ungeimpft – неваксинирани

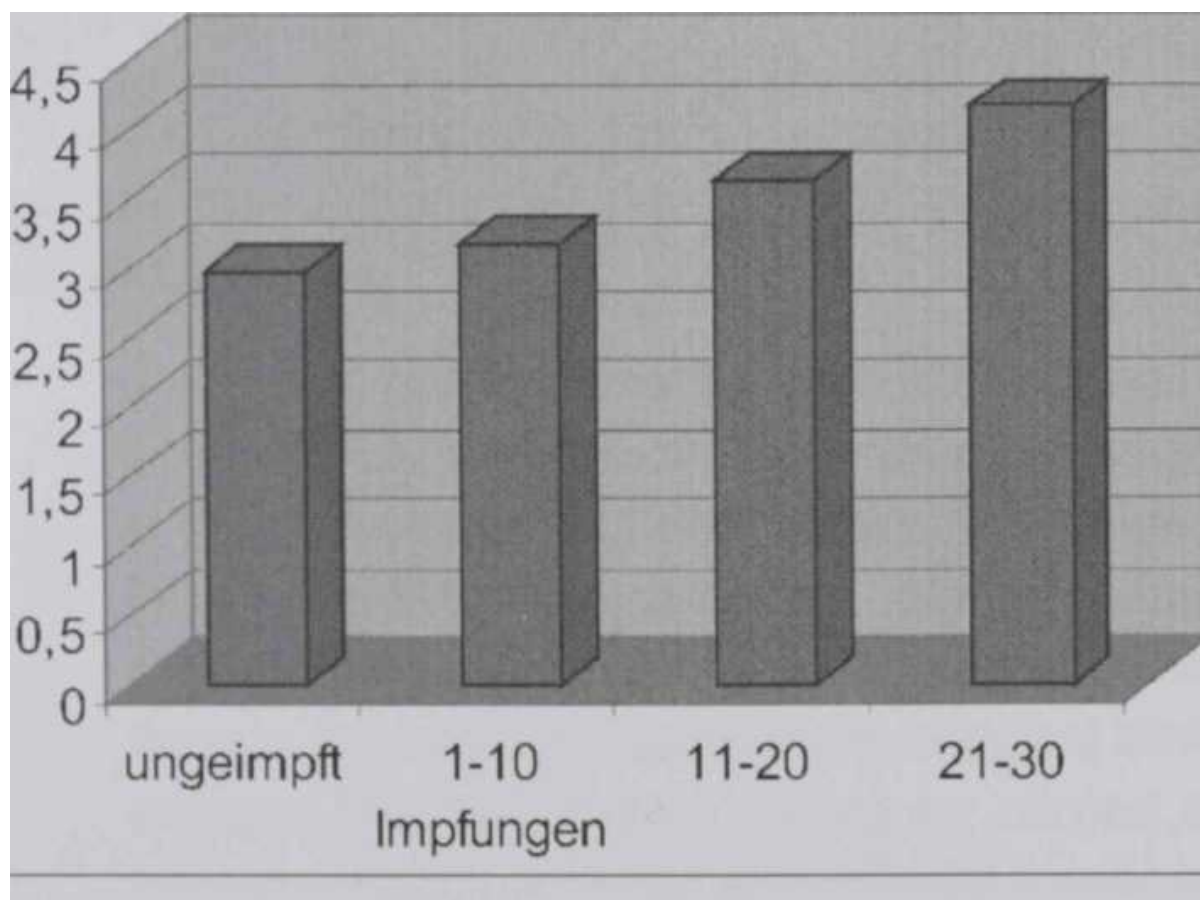
geimpft – ваксинирани

chronische Krankheit – хронична болест

Lungenentzündung – пневмония

Mittelohrentzündung – отит

Среден брой заболявания в годината след поставени ваксини

ungeimpft – неваксинирани

Impfungen – ваксини (касае брой)

Извод – с увеличаване броя на поставени ваксини се наблюдава нарастване на честотата на заболяване през годината.

Източник: <http://www.gesundheitlicheaufklaerung.de/impfen-macht-krank>

Таблиците ясно показват, че ваксинираните деца са по-склонни да развият инфекции, алергии и хронични заболявания. Забелязал съм същите проявления и при собствените си деца. В месеците след дадена ваксинация те развиваха отити, настинки и инфекции на горните дихателни пътища. Колкото повече време минаваше след ваксинацията толкова повече отшумяваха тези състояния. Въпреки това, дъщеря ни Йохана е белязана доживот с автоимунно разстройство, отключено при последната партида ваксини, която ѝ беше бита.

Различните ваксини и вредата от тях

В националната библиотека по медицина могат да се намерят резултатите от някои изследвания доказващи опасността, която представляват ваксините за здравето на децата ни.

- Ваксината против рак на шийката на матката

За нея Шоу Томлйенович пише:

При всички медикаменти съществува определен риск от странични реакции. Поради факта, че ваксините представляват специална категория лекарства с недоказани ползи, когато те биват поставени на здрави индивиди, приемливото ниво на странични реакции трябва да остане значително ниско. Още повече, че при поставянето им се изисква пълното информирано съгласие на пациента. Това предполага обективното представяне на познати или предвидими ползи и рискове от процедурата. Начинът, по който се рекламира ваксината против рак на маточната шийка, не показва тези два аспекта в пълния им научен спектър. Например, при все че медицинските власти подчертават важноста на ваксината в превенцията на рак, клиничните изследвания не потвърждават доказателствено тази теория. Противно на твърденията, че рактът на маточната шийка е вторият по разпространение вид при жените в световен мащаб, наличните данни показват, че това важи само за развиващите се страни. В западните държави той се среща по-рядко и смъртността от самата болест е в пъти по-ниска отколкото докладваните смъртни случаи след поставяне на ваксината срещу човешкия папиломен вирус. В бъдеще политиката по отношение на ваксините трябва да се придържа по-стриктно към базираната на доказателства медицина и най-вече към етичния код на информираното съгласие.³³

- Ваксините и аутизма

Според учени „данните сочат, че съществува връзка между алуминиевите адюванти във ваксините и състоянията от аутистичния спектър.“³⁴ Следният абстракт от едно изследване обобщава неговите резултати:

Разстройствата от аутистичния спектър са мултисистемни психични разстройства и представляват належащ глобален здравен проблем. Дисфункция на имунната система и поразена мозъчна дейност са основните характеристики на тези заболявания. Алуминият, често използван като ваксинен адювант, е познат с качествата си на невротоксин и силен имуно-стимулатор. Ето защо той има потенциала да предизвика невроимунни състояния. При оценяването на неговата токсичност за детския организъм, трябва да бъдат разгледани два основни аспекта:

³³ Tomljenovic, Shaw. "Human Papillomavirus (HPV) Vaccine Policy and Evidence-based Medicine: Are They at Odds?" *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 15 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22188159>>.

³⁴ Tomljenovic, Shaw. "Do Aluminum Vaccine Adjuvants Contribute to the Rising Prevalence of Autism?" *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 15 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22099159>>.

1) децата не бива да бъдат считани за умален вариант на възрастните, защото неукрепналата им физиология ги прави много по-чувствителни към токсични елементи

2) ако приемем, че количеството алуминий, съдържащо се само в няколко ваксини, може да доведе до неврологично увреждане и автоимунни нарушения при възрастни, тогава могат ли да бъдат считани за безопасни педиатричните ваксинационни схеми, които често съдържат до 18 ваксини с алуминий, които трябва да бъдат поставени едновременно?

Ние изследвахме влиянието на алуминия във ваксините при проявата на нарушения от аутистичния спектър и установихме че:

- 1) деца, живеещи в страни с най-висок процент на проява на тези нарушения, са били изложени на най-висок процент алуминий от ваксини.
- 2) с увеличаването на дозите ваксини, съдържащи алуминий като адювант през последните 2 десетилетия нараства и процентът на деца, развили такива нарушения.

Резултатите от изследването са показателни, че рисковият фактор за развитие на такива състояния при децата е най-висок, което изисква много по-прецизно преоценяване на токсичността и безопасността на алуминиевите адюванти специално в детските ваксини.³⁵

- Ваксината против хепатит Б

Наблюдава се, че „при възрастни инжектирани с противохепатитна ваксина значително се завишава рискът от развитие на множествена склероза, неврит на зрителния нерв, васкулит, артрит, ревматичен артрит, косопад, лупус и тромбоцитопения.“³⁶

- Ваксините и автоимунният синдром

Все повече изследователи се вглеждат във връзката между автоимунните състояния и ваксинните адюванти и консерванти. Техните анализи сочат:

Обръщаме значително внимание на ролята на вредните влияния на околната среда в нарушаването на вродената устойчивост на имунната система. Както генетични, така и външни са факторите, участващи в този процес. Тезата е подкрепена с доказателства като несъответствия при еднояйчни близнаци и скорошното откритие на епитропа при ревматичния артрит. В тази връзка е открит нов синдром, наречен

³⁵ Tomljenovic, Shaw. “Do Aluminum Vaccine Adjuvants Contribute to the Rising Prevalence of Autism?” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 15 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22099159>>.

³⁶ Geier, D A. “A Case-control Study of Serious Autoimmune Adverse Events following Hepatitis B Immunization.” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 15 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16206512>>.

„азиатски автоимунен/автовъзпалителен синдром“, причинен от ваксинни адюванти, чието откритие неминуемо ще доведе до задълбочени биологични и молекулярни изследвания.³⁷

Това, което ме заинтригува е, че дори про-ваксинационно настроени изследователи признават потенциала на ваксините като задействащ елемент на автоимунни заболявания. Например след като сам твърди, че „масовите имунизации остават най-ефективната предпазна мярка срещу разпространението на инфекциозни болести“ З. Карали признава, че „макар повечето нежелани пост-ваксинационни реакции да са от лек характер, в редки случаи ваксините отключват автоимунни нарушения.“³⁸

Научно манипулирани тестове за безопасност

Да разгледаме например хипотезата, че няма причинна взаимовръзка между ваксините и краткосрочните и дългосрочни странични реакции, които биват свързвани с тяхното поставяне.

Ако реша да подложа тази хипотеза на тест бих събрал произволни участници в теста (голяма група от около 100, 000 човека би изключила странични фактори) и бих ги разделил на две контролни групи. Едните ще получат ваксината, а другите само солен разтвор. Двете групи ще бъдат под наблюдение за поне 4 седмици, за да се установи дали краткосрочните реакции в групата на ваксинираните ще са повече отколкото при групата, получила плацебото.

Да се установи дали има връзка между ваксините и дългосрочните последици, асоциирани с тях, би било по-сложно. Въпреки това би било възможно да се проследи здравното развитие на двете контролни групи след тестовия период чрез периодично разпращане на анкети по електронната поща. Би могло да се осъществи и интервю по телефона. Ако не бъдат установени съществени разлики в състоянието на двете групи и в двата случая, то тогава про-ваксинационните фракции могат да възтържествуват в успеха си за развенчаването на всякакви предположения, че ваксините водят до здравни усложнения.

Ето колко лесно би могла да бъде потвърдена истината за ефекта на ваксините. А сега да разгледаме начина, по който фарма-индустрията добива необходимите за потвърждаване на теориите им резултати.

Ето как тестовите процедури са обяснени в съдържанието на противохепатитна ваксина, произведена от компанията ГлаксоСмитКлайн:

³⁷ Meroni, P.L. “Autoimmune or Auto-inflammatory Syndrome Induced by Adjuvants (ASIA): Old Truths and a New Syndrome?” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 15 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/21051205>>.

³⁸ Karali, Z. “Autoimmunity and Hepatitis A Vaccine in Children.” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 15 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/21905502>>.

В десет контролни изследвания включващи 2,252 участници не се проявяват съществени разлики в съотношението на странични реакции от ENGERIX-B ваксината и ваксината, добита от плазма.

В 36 клинични теста общо 13,495 са инжектираните дози ENGERIX-B ваксини на 5 071 здрави възрастни и деца, които първоначално са били серонегативни за наличие на маркери на хепатит Б. Всички тестови субекти са били под наблюдение в продължение на 4 дни след поставяне на ваксината.

Това, което фарма-компанията е *трябвало* да направи е да инжектира едната група с ваксина, а другата с не ваксинна субстанция или плацебо. Вместо това те използват за сравнение две различни ваксини. При наблюденията се установява, че няма сериозни разлики в проявленията на странични реакции между двете ваксини, което всъщност не доказва нищо. Точно толкова ползотворно би било ако Макдоналдс потвърди в тест, че Биг Мак не е по-смъртоносен от Биг Уопър.

Ето как фармацевтичните компании удобно заобикалят въпроса за страничните реакции, които биха могли да причинят ваксините. Особено при положение, че такива са се появили и в двете тестови групи.

Да погледнем съдържанието и на други ваксини от различни компании. И да разгледаме опита за манипулация на исканите резултати.

Противохепатитна ваксина на Санофи Пастьор

В контролирано клинично изследване, ваксината ActHIB е била дадена едновременно с ДТК на над 5000 малки деца. Втора контролна група със същия брой деца са получили отново ДТК, но в комбинация с друга марка противохепатитна ваксина. И в двете групи са наблюдавани случаи на синдрома на внезапната детска смърт, но броят им не се е различавал съществено в двете групи. През първите 48 часа след имунизацията са регистрирани пет припадъка в първата група, отнесени към никакви припадъци във втората.³⁹

За да се разбере доколко е безопасна новата ваксина е бил необходим сравнителен тест с плацебо. Само така би могла да се постигне истинна оценка на нейната сигурност.

Но за да се постигне желаният неясен резултат, тестът се е провел по гореописания начин. Представете си да се тества сигурността на Тайленол като го комбинирате с друго лекарство и го сравните с микс от други две лекарства. Как би могло това да докаже неговата безопасност?

³⁹ "Haemophilus B Conjugate Vaccine." Web. <https://www.vaccineshoppe.com/image.cfm?doc_id=11167&image_type=product_pdf>.

Противохепатитна ваксина на Мърк

В главно многоцентрово изследване 882 деца са получили в дозировка 3 към 1 ваксините COMVAX или PedvaxHIB в комбинация с RECOM-BIVAX HB инжектирани на различни места на възраст от 2, 4 и 12-15 месеца в допълнение към задължителните ваксинации от имунизационни календар. Децата са били под постоянно наблюдение в срок от 5 дни след инжектиране за проява на странични реакции. В този период нежеланите реакции документирани и в двете групи не са се различавали значително по тяхното естество и честота.⁴⁰

Защо Мърк са решили, че трябва да тестват тяхната ваксина срещу комбинация от две други? Защото страничните реакции в групата получила единичната ваксина има голяма вероятност да са по-малко и по този начин ваксината да се представи за по-безопасна. Абсолютна манипулация.

Ваксината срещу полио на Санофи Пастьор

При предишни експерименти когато са развивали ваксината в маймунски бъбречни клетки са засичани временни реакции на мястото на инжектиране на ваксината. Зачервяване, втвърдяване и болка в региона на поставяне са се забелязвали при съответно 3,2%, 1% и 13% от хората до 48 часа след имунизирание. 38% са се оплакали от висока температура над 39 градуса. Други проявени симптоми са били раздразнителност, сънливост, плачливост. Но тъй като полио-ваксината е била поставена едновременно с ДТК не може да бъде отчетено с категоричност коя от ваксините е причинител на тези странични реакции. Същевременно в други експерименти проведени само с ваксина ДТК се наблюдават подобни симптоми. Въпреки, че не може да бъде направена взаимовръзка с поставянето на ваксината, имало е и смъртни случаи сред участващите в експеримента с ваксината срещу полиомиелит.⁴¹

Трябва да се отбележи и факта, че вирусът, използван за ваксината, узрява в маймунски бъбречни клетки. Не се знае как влияе това на децата ни. В това изследване компанията производител твърди, че страничните ефекти не могат да бъдат приписани на тяхната полио-ваксина, тъй като в експеримента се е използвал микс от няколко ваксини.

Всички данни, указани в съдържанието на всяка ваксина, могат да бъдат проследени тук: http://www.vaccinesafety.edu/package_inserts.htm

Със следното сравнение искам да демонстрирам колко нелепо са конструирани научните тестове, предназначени да докажат безопасността на ваксините. Да

⁴⁰ “Haemophilus B Conjugate (Meningococcal Protein Conjugate) and Hepatitis B (Recombinant) Vaccine.” Web. <http://www.merck.com/product/usa/pi_circulars/c/comvax/comvax_pi.pdf>.

⁴¹ “Poliovirus Vaccine Inactivated.” Web. <https://www.vaccineshoppe.com/image.cfm?doc_id=5984&image_type=product_pdf>.

предположим, че имам за цел да разбера дали яденето на големи количества от бонбоните Хърши може да причини болки в стомаха. Просто трябва да събера определен брой хора, да ги разделя в две групи и да дам на едната група големи количества от въпросните бонбони, а на другата плацебо. Ако има повече оплаквания от стомашни болки в първата група, то бих могъл спокойно да заключа, че не е безопасно да се ядат големи количества бонбони Хърши. Но ако вместо това действам като фармацевтична компания, то тогава бих дал на втората група вместо плацебо големи количества желирани мечета или дори желирани мечета в допълнение с много сладолед. В последствие установявам случаи на коремни болки и в двете групи, но понеже те не се различават съществено като количества, започвам да пледирам, че е безопасно да се ядат много бонбони Хърши, понеже не могат да бъдат установени доказателства за вредата им. Точно това представляват псевдо-научните тестове, които провеждат фармацевтичните компании.

Но нека да чуем няколко задкулисни мнения.

Ще ви представя няколко учени, застъпници на ваксините. Ще поставя под въпрос доколко може да се вярва повече на тях отколкото на критично мислещите им противници. Ще завърша и с няколко лекари, които са се пуснали от хорото и техните подбуди да го направят.

Д-р. Маурис Хилман срещу Вашият педиатър – сравнение

Не е често срещано явление специалист по ваксините да говори открито и свободно за тяхната безопасност. Един от водещите експерти в областта е д-р. Маурис Хилман.

Кой е д-р. Хилман? Авторката Синтия Янак представя кратка биография:

Д-р. Хилман е един от пионерите в историята на ваксините. Той е участвал в разработката на близо 40 ваксини – повече от всеки друг учен до момента – и е един от главните изследователи, създали ваксинационната програма на компания Мърк. Бил е член на Националната Научна Академия на САЩ, на Държавния Институт по Медицина, на Американското Философско Общество и е отличаван със специалната награда за доживотни постижения на СЗО (Световна Здравна Организация).

Когато е бил шеф на Отделението по Дихателни Болести към днешния военен институт за изследвания Уолтър Рийд, той е открил генетични изменения, които могат да настъпят при мутиране на грипния вирус. Той е също един от първите пионери, който предупреждава за възможността от замърсяване на ваксините ако се използва вирус, развит в човекоподобната маймуна.⁴²

⁴² Mercola, Joseph. "Do Flu Vaccines Work?" *Week-sMD A*. Web. 14 May 2012. <<http://weeksmid.com/2009/09/do-flu-vaccines-work/>>.

От едната страна е Вашият педиатър, който Ви уверява в сигурността на ваксините, опирайки се на своите „теоретични знания“. А от другата страна е един от водещите пионери, работил някога в сферата и провел много лабораторни експерименти, който предупреждава от напълно възможно замърсяване на ваксините с нечисти вируси.

В една от ваксините срещу морбили е бил открит дегенерираният вирус *avian leukosis (AVL)*, познат на учените със способността си да причинява рак при пилета. И това е при положение, че фарма-компаниите са задължени от 40 години насам да използват яйца, които са изследвани за този вирус и би следвало да са доказано чисти. В Ротатек – ваксината против ротавирус на компания Мърк – е бил открит маймунски дегенерирал вирус SV40 познат от предишни изследвания като причинител на рак при хората.⁴³

През 2002 година журналът *Лансет* публикува уличаващи доказателства, че замърсена полио ваксина е причинила близо половината от 55,000 случая на Ходжкинс лимфома регистрирани същата година. Фиаското започва през 1994 когато д-р Мишел Карбон, учен работещ в университета Лойола, открива вируса SV40, който дотогава не бил регистриран при хора, в половината от белодробните човешки тумори, които изследвал. Оттогава са проведени 60 лабораторни изследвания, които потвърждават наличието на този вирус в различни видове човешки тумори – мозъчни, белодробни, костни и лимфни. В началото никой не е можел да предположи как този маймунски вирус е попаднал в човешкия организъм, но в едно цензурирано интервю с д-р Маурис Хилман, той признава вината на Мърк за пускането в употреба на замърсена с този вирус полио ваксина, както и вероятността за появата на ХИВ-вирус в инжектираните с тази замърсена ваксина хора.⁴⁴

Д-р Хилман също така предупреждава, че ваксините са способни да предизвикат в организма същата тази болест, от която би трябвало да предпазват. Точно такъв случаят при полио ваксината. Вече няма регистрирани случаи на натурално възникващо полио в Щатите, но пък сме свидетели на все повече случаи на ваксинно-индуцирано полио.

Naturalnews.com докладва следното:

Един от най-известните изследователи на ваксини, работещ за Мърк, прави обществено признание, че ваксини инжектирани в американски граждани са замърсени с вируси, причиняващи рак и левкемия. В отговор на това изказване негови колеги избухват смях, смятайки твърдението за нелепо. След това дори с насмешка подхвърлят, че тъй като ваксините са били тествани първо в Русия, то тогава

⁴³ Mercola, Joseph. “60 Lab Studies Now Confirm Cancer Link to a Vaccine You Probably Had as a Child.” *Mercola.com*. Web. <<http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2011/02/18/leading-vaccine-doctor-states-cancer-linked-to-polio-vaccine.aspx>>.

⁴⁴ Mercola, Joseph. “60 Lab Studies Now Confirm Cancer Link to a Vaccine You Probably Had as a Child.” *Mercola.com*. Web. <<http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2011/02/18/leading-vaccine-doctor-states-cancer-linked-to-polio-vaccine.aspx>>.

американците ще спечелят предстоящата олимпиада, понеже руските им конкуренти-спортисти ще бъдат „погубени от рак“.

Но това не е някаква си теория на конспирацията, защото това са думи на един от водещите специалисти в сферата, който не е предполагал, че ще събуди такъв широк отзвук с изказването си. Той вероятно е предполагал, че този запис ще бъде запазен завинаги в тайна. Когато са го запитали защо не е обявил откритието си пред пресата, той твърдо заявява, че това засяга вътрешната политика на фарма-компанията. С други думи ваксинните изследователи се покриват взаимно. Те пазят зловещите си тайни във вътрешните си тесни кръгове и не разкриват истината за замърсяването на ваксините.⁴⁵

Д-р Маурис Хилман макар и неволно разкрива реалните рискове от ваксините, докато Вашият педиатър се опитва да ги изкара напълно безопасни. Неговите прозрения дават обяснение за нарастването на автоимунните смущения и случаи на детски рак след въвеждането на масовите имунизации. Според неговите признания обществото от учени, занимаващи се в сферата, са наясно с рисковете, които представляват ваксините. Но явно техният интерес не е насочен към предпазване на вашите деца, а към успешно развитие на една ваксинационна програма, криеща множество неизвестни. Но рисковете, за които говори д-р Хилман, са явни и по опаковките на самите ваксини – те биват придружени със списък от някои възможни странични реакции. В ролята си на родител Вие сами трябва да прецените как най-правилно да постъпите в името на безопасността на детето си. Не ваксинирайки го, Вие оставяте възможността то да се зарази спонтанно и да прекара естествено болестта, но съвсем друго е да оставите да му инжектират ракови вируси.

Силна опозиция – Защо се лобира в полза на ваксините?

Тези като нас, които са противници на недостоверната наука, проповядваща безопасността и ефективността на ваксините, са все още твърде малко. Изправени сме срещу силна проваксинационна фракция, наливаща много пари в разпространението на своята заблуждаваща информация и наслаждаваща се на много по-голяма медийна чувателност отколкото опонентите си. Хора като мен са независими и нямат конфликт на интереси, а само силно желание да споделят наученото след задълбочени изследвания.

Същото обаче не може да бъде казано за „независимите експерти“, назначени от правителството и фарма-индустрията да защитават бизнес интересите им.

Един от тези „експерти“ е д-р Пол А. Офит, лекар в детската болница на Филадельфия, имащ огромен интерес да ваксинира всяко дете в Америка. Интересът му е толкова голям, че е написал редица книги, с които да ни убеждава в надеждността и важността на ваксините: *Vaccinated: One Man's Quest to Defeat the World's Deadliest Diseases*;

⁴⁵ Adams, Mike. “Merck Vaccine Scientist Dr. Maurice Hilleman Admitted Presence of SV40, AIDS, and Cancer Viruses in Vaccines.” *Naturalnews.com*. Web. 14 May 2012. <http://www.naturalnews.com/033584_Dr_Maurice_Hilleman_SV40.html>.

Vaccines and Your Child: Separating Fact from Fiction; and Deadly Choices: How the Anti-Vaccine Movement Threatens Us All.

Заглавията на книгите му сами говорят за отношението му по въпроса с ваксините. Той е и човекът, патентовал ваксината срещу рота-вирус, която през септември 2011 е била изтеглена от употреба заради 202 смъртни случая, асоциирани с нея.⁴⁶

Разбира се, до този момент той е бил спечелил милиони долари от нея. Защо рисковете не са предвидени от Федералната Лекарствена Администрация (FDA)? Защото на въпросната администрация е било представено изследване, в което компанията Мърк сравнява действието на ваксината със запазен под фирмена тайна биологичен елемент вместо със солен разтвор.⁴⁷ Както вече разгледахме тези специално нагласени тестове не разкриват истинските вреди, които причиняват ваксините.

Изглежда сякаш нашето правителство е склонно да приеме възможните смъртни случаи стига те да не представляват болшинството от случаи. Както правителството, така и компания Мърк са знаели за възможността от множество смъртни случаи след ротавирусната ваксина. Ето част от предоставените за одобрение от държавата изследвания, проведени от компания Мърк:

71,725 деца са участвали в контролирани тестове с плацебо, в които 36,165 са получили ваксината Ротатек, а на останалите 35,560 е било дадено плацебо. Докладвани са общо 52 смъртни случая като 25 са били при групата с ваксината, а 27 при плацебото.⁴⁸

Какво ни говори това?

- 1). Мърк са използвали за плацебо вещество, което е по-опасно от самата ваксина.
- 2). Както фарма-компанията, така и държавната администрация по лекарствата са знаели на база на тези изследвания, че смъртната опасност от ваксината е достатъчно висока.

А дори не упоменавам други сериозни усложнения, които са регистрирани като странични реакции в представения доклад.

Но нека се върнем на гореспоменатия експерт д-р Пол Офит. Той е бил разследван от Конгреса за своето нелегално облагодетелстване, след като използвайки членството си в комитета по имунизационни практики, е гласувал за въвеждането на своята патентована ротавирусна ваксина в задължителния имунизационен календар. Той е спечелил милиони с патента си преди ваксината да бъде изтеглена от употреба с цената на повече животи, отнети от ваксината, отколкото от самата болест.

Следственият доклад на Конгреса сочи, че въпросният експерт:

⁴⁶ "VAERS Database." *Search VAERS Database*. Web. 14 May 2012. <<http://medalerts.org/vaersdb/index.php>>.

⁴⁷ "RotaTeq Oral Solution." *Merck.com*. Web. <http://www.merck.com/pr0duct/usa/pi_circulars/r/rotateq/rotateq_pi.pdf>.

⁴⁸ "RotaTeq Oral Solution." *Merck.com*. Web. <http://www.merck.com/pr0duct/usa/pi_circulars/r/rotateq/rotateq_pi.pdf>.

- печели и бонус от Мърк на стойност 350, 000 долара за своя патент
- е официален консултант на Мърк
- е гласувал три пъти с „Да“ за приемането на ротавирусната си ваксина в общия имунизационен детски календар
- е гласувал „Въздържал се“ по приемането на ротавирусната ваксина на неговия конкурент Уайт с аргумента, че въпросът представлявал конфликт на интереси.⁴⁹

Следващият път когато Вашият педиатър започне да ви уверява в безопасността на която и да било ваксина, припомнете си факта, че ваксините биват допускани в употреба въпреки ясните рискове, които тестовете им посочват, но това бива премълчавано заради паричните облаги, които техните патенти носят на определени експерти, внедрени в държавния апарат, отговорен за тяхното гласуване. Да питате лекарите за сигурността на ваксините би било същото като да питате собственика на магазин за цигари относно сигурността на цигарите Марлборо, които продава. Каквото и да знае той за тях, го е научил от отговорника по продажби на фирма Марлборо, чиято цел е да продаде възможно най-много цигари. А откъде получава отговорникът по продажби тази информация? От самата компания производител.

Търсете независими и неутрални източници. Всяко дете заслужава правото да бъде предпазено от родителите си, но само добре информирани родители са наистина в състояние да предпазят децата си. Нека да разгледаме меродавността и на други здравни служители, промотиращи ваксините. Но преди това бих искал да обърна внимание на думите на д-р Ръсел Л. Блейлок, сертифициран невро-хирург и лектор, който коментира една от книгите Пол Офит:

„Тази книга не е нищо друго освен рекламно хвалебствие на производителите на ваксини от лекар, който стабилно е припечелил от патентоването на своя собствена ваксина. В книгата има сериозни научни пропуски в допълнение на агресивното атакуване на хората, сформирали групи за образование на обществеността по въпросите свързани с безопасността и ефективността на ваксините. Голяма част от тези хора са високо интелигентни и отдадени на задълбочено проучване на темата, подкрепени от небезизвестни световни учени. Много от тях имат деца, пострадали сериозно след ваксина.

Макар да признава своята липса на познания в областта на неврологията, Офит смело твърди, че няма начин ваксините да нанесат вреда на мозъка. Явно не знае за съществуването на няколко изследвания, конкретно посочващи, че редовното излагане на детския организъм на голямо количество невротоксини води до трайни неврологични и патологични изменения в мозъка. Фактът, че множество ваксини биват поставяни едновременно при една-единствена визита при педиатъра и това се повтаря

⁴⁹ „Doctor of Vaccine Profit.” *Child Health Safety, com*. Ed. ChildHealthSafety. Web. 14 May 2012. <<http://childhealthsafety.wordpress.com/2011/04/23/offit-congressional-reprimand/>>.

на всеки два месеца през първите 2 години от живота на едно дете, означава че лесно може да се стигне до пренатоварване на бързо развиващият се детски мозък. Защитниците на тази опасна практика, какъвто е експертът Офит, не могат да оправдаят рисковете от предложената от тях програма. Науката натежава в полза на тези от нас, които държим на прозрачност по въпроса с ваксините. Тази книга е пълна с изкривена наука, вербални атаки към опонентите и пропаганда на фармацевтични производители.⁵⁰

Проблеми с достоверността

Може би ще се запитате дали тази книга съдържа достоверна информация? Дали на мен като автор може да се има доверие? До колко може да се вярва на педиатрите, на центъра по контрол на болестите или на федералната лекарствена администрация? Когато педиатрите срещат разпитващи и заинтересовани родители те или ги предупреждават да внимават за източниците, от които черпят информация, или започват да оспорват, че поради липса на нужното медицинско обучение и квалификация, родителите не могат реално да преценят относно безопасността и ефективността на ваксините. Повечето медици смятат, че само специалисти по медицина са способни правилно да разтълкуват наличната научна информация.

Това не е така. Структурата, мащаба и резултатите от клиничните изследвания са напълно разбираеми за всички. Аз не само съм прегледал множество изследвания от достоверни източници, но съм слушал и чел изказвания на медицински учени, които потвърждават моята правилна интерпретация на прегледаните проучвания. Проблемът с достоверността на повечето педиатри е, че се позовават основно на теорията, че спадът на болестите е дошъл едва след въвеждането на масовите имунизации и че няма причина за съмнение в сигурността и ефективността на ваксините. Всичко това са твърдения, които не са доказани чрез научни изследвания.

Както вече споменахме, педиатрите също твърдят, че би било *не етично* част от децата, участващи в тестовете за безопасност, да бъдат лишавани от ползите на ваксините. Ето какви проблеми виждам в това твърдение:

1. Има достатъчно други изследвания където пациенти биват лишавани от животоспасяващи медикаменти с цел да се докаже тяхната ефективност при другата контролна група.

⁵⁰ Blaylock, Russel L. "Propaganda for Vaccine Manufacturers." *Amazon.com: Profile for Russell L. Blaylock: Reviews*. Web. 14 May 2012. <http://www.amazon.com/gp/cdp/member-reviews/A3TBYAX-CH6YLSR/ref=cm_pdp_rev_more?ie=UTF8>.

2. Няма как лишаването от ваксина в срок от няколко дни да навреди на което и да било дете, ако нейното отсъствие би доказало краткосрочните реакции след поставянето ѝ в другата контролна група. Единственото не етично нещо би било да се даде лиценз за употреба на ваксина, при чиито тестове са починали деца.

Със следния пример искам да засегна въпроса за ефикасността на ваксините. Той е изваден от немски интернет сайт, работещ с информация на Роберт Кох Институт:

Трябва да съществува изследване с ваксинирани и неваксинирани деца, което да доказва ефикасността на ваксините и то трябва да бъде много мащабно, дългосрочно и използващо плацебо (разтвор с готварска сол). Такова обаче не съществува. Лекарите вадят своите изводи като изследват кръвта за наличие на антитела и чрез тяхното количество преценяват дали е бил изграден имунитет срещу болестта, в следствие на което заключават, че ваксините работят.⁵¹

Но те пропускат нещо много важно, липсващи или недостатъчни титри (концентрация на антитела) не означава, че в организма не съществува или не се е изградил имунитет. Съществува така нареченият клетъчен имунитет, който представлява съвсем друга част от имунната система и няма нищо общо с образуването на антитела. Ето защо е възможно да имате имунитет срещу дадена болест независимо от ниски или липсващи титри. Въпреки това педиатрите непрекъснато се позовават на високите нива на антитела в организма като гаранция за добър имунитет. За съжаление няма клинично изследване, което да потвърждава и тази теория.

Ето защо логиката на педиатрите отново се обляга не на наука, а на чиста вяра. Аз като родител не бих предприел такава рискована интервенция върху детето си, разчитайки само на доверието в педиатъра си. А докторите не нарушават ли своята Хипократова клетва, предприемайки медицински интервенции опирайки се само на вяра?

За педиатрите, ваксините и Хипократовата клетва

Да разгледаме дали биенето на ваксини не нарушава Хипократовата клетва, в която се врича всеки лекар. Ето какво казва тя:

⁵¹ “Wirksamkeitsnachweis.” *Impfkritik.de*. Web.

14 May 2012. <<http://www.impfkritik.de/wirksam-keitsnachweis/>>.

Ще помня, че в медицината има както наука, така и чувство и че топлината, съпричастността и разбирането трябва да надделеят над скалпела на хирурга и лекарството на аптекаря.⁵²

Като родител съм абониран за електронни известия към страницата www.babycenter.com. Една от техните статии, озаглавена „Седемте отличителни знака на лошия лекар“ грабна вниманието ми. В статията се твърди:

Обмислете смяна на доктора ако той не е в такт със съвременните медицински открития и научни проби. Основна част от неговата работа е да информира пациентите си относно здравето им, което означава да обяснява ясно резултатите от изследванията им, последствията от приема на предписаните лекарства и да може да препоръча съответна хранителна диета или друг вид терапия.⁵³

Педиатрите, при които сме водили децата си никога не са ни разяснявали възможните страничните реакции, които могат да настъпят след поставяне на ваксина. Да, получавали сме жълта листовка, споменаваща няколко възможни реакции, но по никакъв начин не обхващаща цялата палитра от възможни усложнения и последствия, доказани чрез клинични изследвания. Речникът по медицина определя „лекарство“ като:

- 1) Химическа субстанция, която влияе на дейността на тялото и мозъка.
- 2) Всеки химически елемент, участващ в диагностиката, лечението или превенцията на дадена болест или влошено здравно състояние.⁵⁴

При положение, че ваксините са вид лекарство, Вашият педиатър трябва да е в крак с последните изследвания за тяхната ефикасност и рисковете, които крият, и е длъжен да сподели тази информация с Вас. Ако педиатърът Ви се е ограмотил с най-новата медицинска литература той трябва да е наясно с възможните рискове, на които ваксините излагат детето Ви. Тази информация е представена на всяка опаковка и лекарствено съдържание, а също така е достъпна на **PubMed**, която съдържа над 21 милиона извадки от научна литература, журналы и онлайн издания. Щом аз успях да намеря тази информация, то педиатрите безспорно също имат достъп до нея.

При цялата тази налична информация, педиатрите трябва да са в състояние да отговорят на родителските страхове и притеснения с топлина, съпричастност и разбиране както го изисква положената от тях Хипократова клетва. Изхождайки обаче от личния си опит, знам че притесненията на повечето родители относно ваксините биват посрещани само със студенина, враждебност и нежелание за разбиране. Изправени пред въпроса на някой родител дали ваксинацията крие дадени рискове

⁵² Tyson, Peter. “The Hippocratic Oath Today.” *PBS*. PBS, 27 Mar. 2001. Web. 14 May 2012. <<http://www.pbs.org/wgbh/nova/body/hippocratic-oath-today.html>>.

⁵³ “7 Signs of a Bad Doctor.” *BabyCenter*. Web. 14 May 2012. <http://www.babycenter.com/0_7-signs-of-a-bad-doctor_10341016.bc?page=2>.

⁵⁴ *TheFreeDictionary.com*. Web. 14 May 2012. <<http://medical-dictionary.thefreedictionary.com/drug>>.

повечето педиатри биха отговорили, че рисковете не са по-завишени отколкото при прием на друг вид медикаменти.

Това не отговаря на истината. Първо, защото не съм откривал на съдържанието на антибиотици или болкоуспокояващи като странична реакция по време на тестовия период да бъде отбелязан смъртен случай. Второ, самото твърдение, че при всички медикаменти могат да бъдат очаквани странични реакции, е вярно, но в допълнение на своите краткосрочни проявления, ваксините представляват и дългосрочна заплаха за здравето, имайки способността да отключат автоимунни смущения например. Трето, присъствието на даден медикамент в организма обикновено е краткосрочно, докато ваксинните адюванти като алуминий се задържат в тялото над 4 години. Още по-важен е фактът, че не е ясно какви вреди могат да нанесат тези адюванти в организмите на децата ни през този дълъг период от време.

Статия в Медлайн засяга въпроса по следния начин: „До ден днешен на алуминия не може да бъде предписана каквато и да била биологична функция, но още по-важното е, че натрупването му в тъканта и органите довежда до токсичност и срыв в техните функции.“⁵⁵

Ако някой лекар Ви каже, че ваксините не са по-опасни от което и да било друго лекарство, го попитайте дали приемът на една доза от някой друг медикамент би имал същите катастрофални последствия като приемът на една доза алуминий.

В следващата глава обръщам внимание на това как лекарите сами убеждават себе си в ефективността и безопасността на ваксините, игнорирайки всякакви изследвания, доказващи обратното. Ще завърша и с лекари, които са противници на ваксинациите и как са стигнали до това свое становище.

Проучвания и предразсъдъци

Някои учени използват единствено източници, които подкрепят тезите им, и отричат такива, които представят обратната идея или мнение. Наскоро четох статия от проф.

д-р Буркхард Шнеевайс и д-р Бригите Келер Станиславски, озаглавена „Ваксинната безопасност срещу ваксинният скептицизъм“. Намерих този материал на страницата на Университет Билефелд в Германия. Статията е написана толкова убедително и красноречиво, че след като я прочетох почти бях убеден в сигурността на ваксините - дори след като месеци, прекарани в проучване, ме накараха да разбера колко опасни са те. Точно на такъв тип статии се осланят педиатрите, рецитирайки ползите им пред някой загрижен родител. Ето защо смятам да я разгледам подробно с вас:

⁵⁵ “Aluminum Toxicity.” *Aluminum Toxicity*. Web. 14 May 2012. <<http://emedicine.medscape.com/article/165315-overview>>.

Авторите пишат: „Все пак милиони ваксини, съдържащи живак и алуминий, са били безпроблемно и успешно прилагани над шестдесет години.“⁵⁶ Родител, четящ това, би си помислил, че щом са били използвани през такъв дълъг период от време в такива големи количества би следвало, че са безопасни. Но къде са изследванията, доказващи твърдението, че те наистина не са причинили никакви проблеми през този дълъг период от време от началото на тяхното въвеждане? И върху какво точно се гради дефиницията за успешното им прилагане? На тези въпроси авторите не отговарят.

След като говорим за медицинска процедура, то би следвало да предположим, че *успешно* се равнява на „ефективно и безопасно“. Речникът Мериам-Уебстър определя думата *безопасно* (използвана за лекарство) като „не причиняващо вреда; имащо ниско ниво на странични реакции, ако бъде използвано по предписание и с нисък потенциал за нанасяне на щети, ако бъде прилагано в широк мащаб.“⁵⁷

Безопасни ли са ваксините? Крийт ли риск? Причиняват ли вреда в детския организъм? Кога и къде през тези шестдесет години са били сравнени ваксинирани с неваксинирани деца, за да може да се твърди, че приложението на имунизациите е било успешно и безпроблемно? Няма научни изследвания и факти, които да подкрепят подобно твърдение. Не може да се отрече, че през този дълъг период са употребени милиони ваксини, но също толкова неопровержим е и фактът, че много деца са реагирали тежко веднага след поставянето на ваксина (включително със смърт) или са претърпели тежки увреждания, които са документирани от американското правителство.

За съжаление, много от дългосрочните увреждания, които са установени едва по-късно, не са документирани. Всъщност множество научни статии в Националната Медицинска Библиотека опровергават идеята, че адювантите във ваксините са безопасни. В една такава статия група учени от отдела по офталмология към университета на Британска Колумбия, Ванкувер твърдят че „сврх натоваарвания на имунната система в нейното ранно развитие, каквито предизвикват ваксините, могат да доведат до перманентни изменения в мозъка и във функционирането на имунната система. Експериментални доказателства сочат, че дори само 2 или 3 едновременно вкарани в организма адюванти могат да разбият вродената генетична резистентност към автоимунни смущения.“⁵⁸ Това значи, че дори само една ваксина може да отключи автоимунно заболяване в детето Ви.

Защо тогава адювантите са разрешени? Защото според федералната администрация по лекарствата „ваксините по своята същност не могат да бъдат смятани за токсични,

⁵⁶ Schneeweiss, Burkhard. “Impfrisiken Und Impf-skepsis.” *Fakultat Fur Gesundheitswissenschaften*. Web. <<http://www.unibielefeld.de/gesundhw/ag2/infepi/impfungen.html>>.

⁵⁷ *Merriam-Webster*. Web. 14 May 2012. <<http://www.merriamwebster.com/medical/safe>>.

⁵⁸ Tomljenovic, Shaw L. “Mechanisms of Aluminum Adjuvant Toxicity and Autoimmunity in Pediatric Populations.” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 14 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22235057>>.

поради липса на доказателства за противното.⁵⁹ С други думи – правителствената агенция, която носи отговорността да Ви увери, че ваксините са безопасни, не е проучила техните съставки.

На практика педиатрите инжектират колкото се може повече деца с не тествани за токсичност вещества и едва тогава виждат как това им се отразява. Авторите на *New Developments in Vaccine Research—Unveiling the Secret of Vaccine Adjuvants* смятат, че ваксинните адюванти „са недобре изследвани субстанции, съдържащи предимно алуминий, които пренатоварват имунната система, карайки я да реагира на вкарания в организма чужд белтък.”⁶⁰

Доктори, докладвали странични реакции след противохепатитната ваксина, са наблюдавали всеобхватни и широкоспектрни симптоми.

След анализ на 93 наблюдавани случая учени заключават: „общи клинични характеристики могат да бъдат наблюдавани при тези 93 пациента, диагностицирани с автоимунни състояния след администрация на ваксината против хепатит Б, което предполага, че имат общ причинител.”⁶¹ Дж. Б. Стъбген от отдела по неврология към Медицинския Колеж Уейл Корнел в пресбитерианската болница в Ню Йорк признава: „Следователно ваксината против хепатит Б има потенциала да отключи автоимунни заболявания при индивиди с генетична податливост.”⁶²

Д-р Мая Рам и д-р Йехуда Шонфелд от Центъра по Автоимунни Заболявания към медицински център Шеба в Израел заключават: „знаем, че ваксината и вирусът споделят само повърхностния антиген HBsAg и се различават по другите си компоненти и че автоимунният отговор може да бъде предизвикан чрез редица механизми. Например ако част от вирусното ДНК съдържа еднаква аминокиселинна секвенция с миелиновия основен протеин, това може да отключи автоимунна реакция на принципа на молекулярната подражателност.”⁶³

Твърдението, че ваксините са **успешно** прилагани през последните шестдесет години може и да е успокояващо, но просто не отговаря на истината.

⁵⁹ Tomljenovic, Shaw L. “Mechanisms of Aluminum Adjuvant Toxicity and Autoimmunity in Pediatric Populations.” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 14 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22235057>>.

⁶⁰ De Veer, M. “New Developments in Vaccine Research—Unveiling the Secret of Vaccine Adjuvants.” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 14 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/21955847>>.

⁶¹ Zafir, Z. „Autoimmunity Following Hepatitis B Vaccine as Part of the Spectrum of ; Autoimmune (Auto-inflammatory) Syndrome Induced by Adjuvants; (ASIA): Analysis of 93 Cases.” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 14 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22235045>>.

⁶² Stubgen, J.P. “Neuromuscular Disorders Associated with Hepatitis B Vaccination.” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 14 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/20207367>>.

⁶³ Maya, Ram. “Hepatitis B: Infection, Vaccination, and Autoimmunity.” Web. <<http://www.ima.org.il/imag/ar08jan-16.pdf>>.

Лекари „дезертъори“

Повечето родители посещават педиатърския кабинет само рутинно. Повярвали са, че мнозинството медици споделят мнението, че ваксините са добри и нужни. Това не е така. Много лекари, вариращи от неврохирурзи до педиатри, както и други здравни специалисти като медицински сестри и професори по медицина, се застъпват за искането за по-задълбочени изследвания и предупреждават за рисковете, които ваксините крият.

Някои от тях пишат:

„Тестовите за безопасност са твърде краткосрочни. По тази причина могат да бъдат пропуснати голяма част от реакциите, които се проявяват едва на по-късен етап.“ (Д-р Харолд Бътрам, автор на *Ваксините и генетичните мутации*).

„Тестовите на ваксини имат солидни пропуски, тъй като не са създадени да засекат взаимовръзка между ваксините и проявата на автоимунни заболявания,“ (Д-р Дж. Барт Класен, бивш изследовател към националния здравен институт).

„Не съществуват веществени научни доказателства, които да демонстрират, че инжектирането на множество антигени в тялото е безопасно и ефективно.“ (Доцент Стивън Ц. Марини, професор по микробиология и имунология)

„Бих предизвикал всеки колега, медик и изследовател, да заяви дали имаме основни познания за имунната система на новородените. Установено е при изследвания на животни, че тя е много по-различна от тази на възрастните индивиди. Всъщност при хората тя може много лесно да бъде объркана до степен, в която да не може да реагира нормално.“ (Доцент Бони Дърбан, професор по имунобиология към медицински колеж Байлър)

„Индивидуално погледнато, рискът за детето от ваксината против коклюш е много по-голям, отколкото от самата болест.“ (Д-р Джоан Хатем, директор на националния информационен център за ваксини)

В публикувано проучване в медицинския журнал на Нова Англия от юли 1994 година се посочва, че 80% от децата под 5 годишна възраст, които са прекарвали коклюш, са били редовно ваксинирани.

„Холандски учени се мъчат да установят точната причина, поради която в страната се е разразила епидемия от коклюш въпреки (или поради ?) високата квота на ваксинирани от 96%. Със сходен проблем са се сблъскали в Дания и Норвегия.“ (британски медицински журнал)

„В училища, където процентът ваксинирани достига 98, избухват епидемии от морбили. Тези епидемии се наблюдават във всички части на страната, дори в региони където отдавна не са се разразявали огнища на болестта.“ (ежеседмичен доклад за заболяемост и смъртност от 19. Февруари 1989г.)

„В нашата държава никога не са провеждани контролирани плацебо изследвания на ваксините и ако бъдем тактични можем да наречем ваксините „недоказан медикамент“. А ако решим да не бъдем толкова толерантни можем да наречем техните поддръжници - шарлатани.“ (Д-р Робърт Менделсон, професор по педиатрия към университета Илинойс).⁶⁴

Да наречеш доктор по медицина шарлатанин си е тежко обвинение. То ме провокира да погледна значението на думата в медицинския речник: „някой, който погрешно представя собствената си способност и опит в диагностиката и терапията на болести или дава заблуждаваща информация относно резултатите от проведеното лечение“.⁶⁵ Педиатър, претендиращ че ваксините са безопасни и способни да предотвратят болести, не разполагайки с изследвания, които да го докажат, прави не потвърдено изказване. Както д-р Менделсон правилно твърди, тези не потвърдени и дори грешни изказвания относно ваксините могат да определят даденият педиатър като „шарлатанин“.

В последните глави ще разгледаме влиянието на увреждането след ваксина върху индивида и върху цялото семейство. Ще представя случая на дъщеря ми, която разви диабет тип 1 след поставена ваксина и ще демонстрирам връзката между ваксините и проявата на автоимунни разстройства. Тази взаимовръзка вече е доказана по съдебен път. Ще представя един такъв съдебен случай. Все повече изследователи виждат ефекта на ваксините, които карат имунната система да се самоатакува и можем да се надяваме, че научната общественост ще се съсредоточи върху намирането на решения. Ако ваксината има потенциала да репрограмира имунната система би трябвало да има начин този ефект да бъде обърнат.

За личния елемент или „Какво залагаме на карта?“

4:30 сутринта, будилникът звъни. Поглеждам до мен където блажено спи моят 2 годишен син. Целувам го и ставам. Обувам спортните шорти и чорапи. Отивам в коридора да си обуя обувки и да си взема куфарчето с дрехите за работа. После минавам да послушам край стаята на дъщеря ми където с майка ѝ още спят. Децата ни никога не са спали сами откакто са се родили. Макар сина ми да спеше от раждането си заедно с жена ми, нощното кърмене беше трудно, защото тя трябваше да работи през деня. Така беше и при дъщеря ни. Винаги сме искали само най-доброто за децата си. Тяхното интелектуално, физическо и духовно развитие винаги е било от абсолютна важност за нас.

Бяхме във фазата на привикване на дъщеря ни към нейно собствено легло в собствена стая когато тя беше на 3 години и половина. Тогава тя беше диагностицирана с диабет

⁶⁴ Buttram, Harold. "Safe and Effective: Fact or Fiction?" *Vaccines Uncensored*. Web. 16 May 2012. <<http://www.vaccinesuncensored.org/safety.php>>.

⁶⁵ "Definition of "Quack"" *Dorland's Medical Dictionary*. Web. 16 May 2012. <<http://medical-dictionary.thefreedictionary.com/quack>>.

тип 1 и нивата на глюкоза в кръвта ѝ се мереха нощем. След диагнозата жена ми остана вкъщи да се грижи за децата и пое нощните грижи за дъщеря ни. Аз и сина ни останахме в спалнята. Сега той е на 2 години и аз ценя всеки един миг, прекаран с него. Понякога нощем той се сгушва в мен и това стопля бащиното ми сърце. Обичам децата си повече от всичко. Родителството е най-трудното, предизвикателно и изпълнено с любов преживяване в живота ми.

Когато дъщеря ми се роди преди 4 години не можех да спра сълзите си. По принцип не съм от плачливите и показвам емоциите си рядко, но никога няма да забравя този момент. Аз взех в ръцете си това човече, това невинно и красиво същество и обещах пред него и пред Господ, че винаги ще съм до нея и ще я защитавам. Обещах ѝ, че това ще е най-важната мисия в живота ми. Като германец по рождение ѝ обещах също да я науча на 2 езика. В началото ѝ говорех само на немски. До третата ѝ годинка бяхме изпели безброй немски песнички и изчели безброй немски книжки. Сега тя е на 4 и говори свободно както немски така и английски, знае азбуката и цифрите и на двата езика. Също така може да превежда добре. Последните 2 години бяха малко по-натоварени, защото трябваше да отговарям еднакво и за двете си деца, да им обръщам еднакво внимание в игрите, в песните, в четенето на книжки. Като баща и съпруг е моя отговорност да уча децата си и да им отделям достатъчно от времето си.

Часът е 4:35 и аз се насочвам надолу по стълбите. Само сутрин преди работа мога да отида да бягам, тъй като времето след работа е резервирано за децата ми. Отивам в кухнята и забърсвам шкафа. Включвам съдомиялната, за да може всичко да е готово когато жена ми слезе да приготвя закуската. Опаковам обяда си и се запътвам към колата. Слушайки разсеяно музика в колата, се замислям за семейството си. Откакто получихме диагнозата, жена ми си остана вкъщи, за да се грижи за децата и приходите ни намаляха. Как ще се справяме за в бъдеще? Моля се на Господ да бди над нас и да ни пази. Спирам колата и започвам своя крос.

Часът е 5:00 и е прекрасно мартенско утро. Температурата навън е 16 градуса по целзий и птичките цвърчат. Разцъфващите дървета ухаят чудесно и аз бягам по средата на двулентов път. Няма коли по улиците все още. Само аз и пътят. Мога да прочистя главата си. Краката все още ме наболяват след състезанието в събота и от осемте мили, които пробягах вчера сутринта. Мисля за книгата си. За отговорността, която имам към другите. Чудя се дали проучванията ми са достатъчно задълбочени, за да мога да предупредя останалите родители. След кратък размисъл достигам до заключението, че всичко е достатъчно убедително. Само едно малко гласче в главата ми нашепва, че може би е нужно да включа и личния елемент.

Поглеждам часовника си. Бягам от 30 минути и е време да се връщам. В 6:00 завършвам днешния пробег от 7,2 мили. Не бягах за време, а за отмора. Преобличам се и тръгвам за работа.

Преподавам от 15 години. С раждането на децата ми аз станах и техен учител. Бях им се отдал изцяло. След разместване в работния ми график, сутрините ми се освободиха

и аз започнах да тренирам. Трансформирах тялото си и духа си и станах дори по-добър баща. Благодарение на сутрешния джогинг и здравословна диета свалих килограмите си от 91 на 70. Чувствам се по-добре и давам добър пример на децата си. Те виждат, че с майка им тренираме и се храним здравословно. Дъщеря ми дори изяви желание да вземе участие в състезание заедно с мен, което много ме радва.

Със съпругата ми сме щастливо женени от 13 години. Това не означава, че не сме имали своя дял от проблеми, но съм благословен да срещна жена, която да ме обича въпреки недостатъците ми. Ние взаимно се уважаваме и аз преоткривам любовта си към нея до ден днешен. Децата ни са щастливи, че имат родители, които се обичат все повече с всяка изминала година.

Когато свърша работа съм изморен, но развълнуван от мисълта, че ще прекарам остатъка от деня с децата си.

Техният немски може да продължи да се подобрява само ако влагам нужното време и усилия в тяхното обучение. Вкъщи си играем, четем и пеем винаги на немски. След като децата си легнат, аз също честичко заспивам в скута на жена ми докато тя не ме събуди, за да ми каже, че е станало време за лягане. И на другата сутрин отново в 4:30 съм на крак.

Как ваксините обръщат света ни наопаки

Близостта във времето от множеството ваксини на дъщеря ми до нейната диагноза ме накара да предприема разследване, за да установя причините за това, което се случи. Има твърде много деца увредени или починали след ваксина. Подозренията ми нараснаха с времето и аз се задълбочих в разследването на ваксините като възможна причина за състоянието ѝ. Пътуването ми беше изпълнено с трудности, но изводът от него беше, че съм навредил на децата си оставяйки ги да бъдат ваксинирани.

По време на моето разследване многократно ме обземаше яд. Ядосвах се на педиатрите, които промотират ваксините, без дори да са наясно с тяхното съдържание. Ядосвах им се, защото въпреки че ги учат на логична методология във висшите институти, те често се позовават на нагласените тестове, провеждани от фармацевтичните компании, за да убедят родителите в безопасността и ефективността на ваксините. Ядосвам им се за това, че се вслушват само в това, което индустрията им казва да мислят и се доверяват на институции като федералната лекарствена администрация и центъра по контрол на болестите, вместо сами да проучат въпросите.

Безкрайно ми е неприятно, че съм доверил здравето на децата си в ръцете на лекари, които получават цялата си информация относно ваксините единствено от фармацевтичните компании и че същите тези компании пишат учебниците, по които да се обучават бъдещите лекари.

Ядосвам се и на себе си, че не съм си направил труда да проуча въпроса преди да изложа децата си на масовите ваксинации. За съжаление не се вслушах във вътрешния си глас, който винаги ме е предупреждавал относно тази интервенция наречена имунизация. Още в родилното когато биха на дъщеря ми ваксината против хепатит Б, аз чух този вътрешен глас. Започнах да проучвам повърхностно ваксините, но не отидох в дълбочина. Спомням си първата визита при педиатъра. Когато му споменах, че съм прочел за смъртни случаи след ваксина, той се направи на учуден и с това дискусиата приключи. Щеше ми се отговорът му да беше по-изчерпателен. Сложихме Йохана на график за разсрочено поставяне на ваксините – само по една на визита. Взехме това решение след като прочетох книгата на д-р Сиърс за ваксините, но в следствие ми се искаше никога да не бях попадал на тази книга и да бях продължил собственото си проучване. Както разбрах по-късно, разсроченото поставяне наистина дава време на мозъка и имунната система да отдъхнат, но натоваарването на мозъка и имунната система от адювантите дори само в една ваксината е почти равнозначно по сила и вреда както на това да бъдат сложени всички предвидени ваксини едновременно. Книгата на д-р Сиърс дава някои отговори на загрижените родители, но не засяга проблема в дълбочина и не обсъжда всички възможни краткосрочни и дългосрочни реакции, които биват свързвани с ваксините. Ето защо точно когато Йохана навлизаше в предучилищна възраст аз се оставих да бъда убеден да й се поставят няколко комбинирани ваксини в кратък период от време. По-нагоре бях цитирал статия, която упоменава, че вкарването дори на минимално количество адюванти в организма може да пребори вродената резистентност на организма срещу автоимунни състояния. В тялото на Йохана бяха инжектирани множество такива за кратко време, което според мен е довело до пренатоваарване на незрялата й имунна система и я е накарало да се обърне срещу себе си, довеждайки до болестта диабет тип 1.

Захарният диабет и ваксините

Захарният диабет, също наричан диабет тип 1, е познат от дълго време. Скорошна немска статия дори предполага, че той е една от най-старите болести познати на човечеството.

В днешно време е широко разпространен. На всеки час, 3 дечица в САЩ са диагностицирани с тази болест.⁶⁶ Въпреки това, в началото на 20ти век заболяемостта е била много по-ниска. Диабет тип 1, особено при малки деца е започнал да се разпростира внушително едва през втората половина на 20ти век като достига своя пик в последните 20 години.⁶⁷ Изследователи констатират и завишена

⁶⁶ “Prevalence and Incidence of Type 1 Diabetes.” *RightDiagnosis.com*. Web. 14 May 2012. <<http://www.rightdiagnosis.com/d/diab1/prevalence.htm>>.

⁶⁷ “Prevalence and Incidence of Type 1 Diabetes.” *RightDiagnosis.com*. Web. 14 May 2012. <<http://www.rightdiagnosis.com/d/diab1/prevalence.htm>>.

тенденция при автоимунните заболявания. Увеличението не е само при общия процент на автоимунни състояния, но се забелязва разрастване и в тяхната разновидност.⁶⁸

Аз съм твърдо убеден, че ваксините разболяват децата ни. Не само заради паралелното нарастване на автоимунните заболявания с увеличаването на броя получавани ваксинации от едно дете, но и заради не пренебрежимата последователност на поставянето на ваксини на дъщеря ми и последвалата диагноза. В книгата си *Ваксинации и автоимунност – ваксина: опасна взаимовръзка* авторите Шонфелд и Арон-Маор от отдела по вътрешна медицина към медицински център Шеба в Тел Хашомер, Израел констатира:

„Въпреки че наличните данни за взаимовръзка между ваксините и автоимунните заболявания са противоречиви, има няколко синдрома, които недвусмислено могат да бъдат свързани с ваксините. Обсъждане на про- и контра-факторите е нужно въпреки че времевият фактор е впечатляващ (поява на симптоми от 2 до 3 месеца след имунизация).“⁶⁹

Дъщеря ми беше диагностицирана с диабет тип 1 точно 3 месеца след поставяне на няколко комбинирани ваксини. Изследователите написали горепосочената книга също са установили такава времева линия при проявата на първи симптоми на автоимунно заболяване.

След като прочетох книгата на Шоу Томлйенович *Механизми на токсичност при алуминиевия адювант и автоимунност в педиатричните популации* се сблъсках с още много случаи на други недоумяващи родители, чиито деца развиват захарен диабет без да има никаква семейна обремененост. Авторът пише: „Експериментални доказателства сочат, че едновременното вкарване на само 2 до 3 алуминиеви адюванта в организма може да надвие неговата генетична имунна резистентност и да го накара да се самоатакува.“⁷⁰

Преди да бъдат въведени масовите имунизации на бебета и деца, автоимунни смущения като диабет и астма са били предавани само по генетичен път и са наблюдавани много по-редки случаи на тяхната проява. След началото на масовите ваксинации се наблюдава завишаване в появата на такива случаи именно поради горе изтъкнатата причина.

Нашата дъщеря и диабет тип 1

⁶⁸ Nakazawa, Donna J. “The Autoimmune Epidemic: Bodies Gone Haywire in a World Out of Balance.” *Personal Health*. Web. 14 May 2012. <<http://www.alternet.org/health/80129>>.

⁶⁹ Shoenfeld, Y. “Vaccination and Autoimmunity-’Vaccinosis’: A Dangerous Liaison?” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 14 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/10648110>>.

⁷⁰ Tomljenovic, Shaw L. “Mechanisms of Aluminum Adjuvant Toxicity and Autoimmunity in Pediatric Populations.” *National Center for Biotechnology Information*. US National Library of Medicine. Web. 14 May 2012. <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22235057>>.

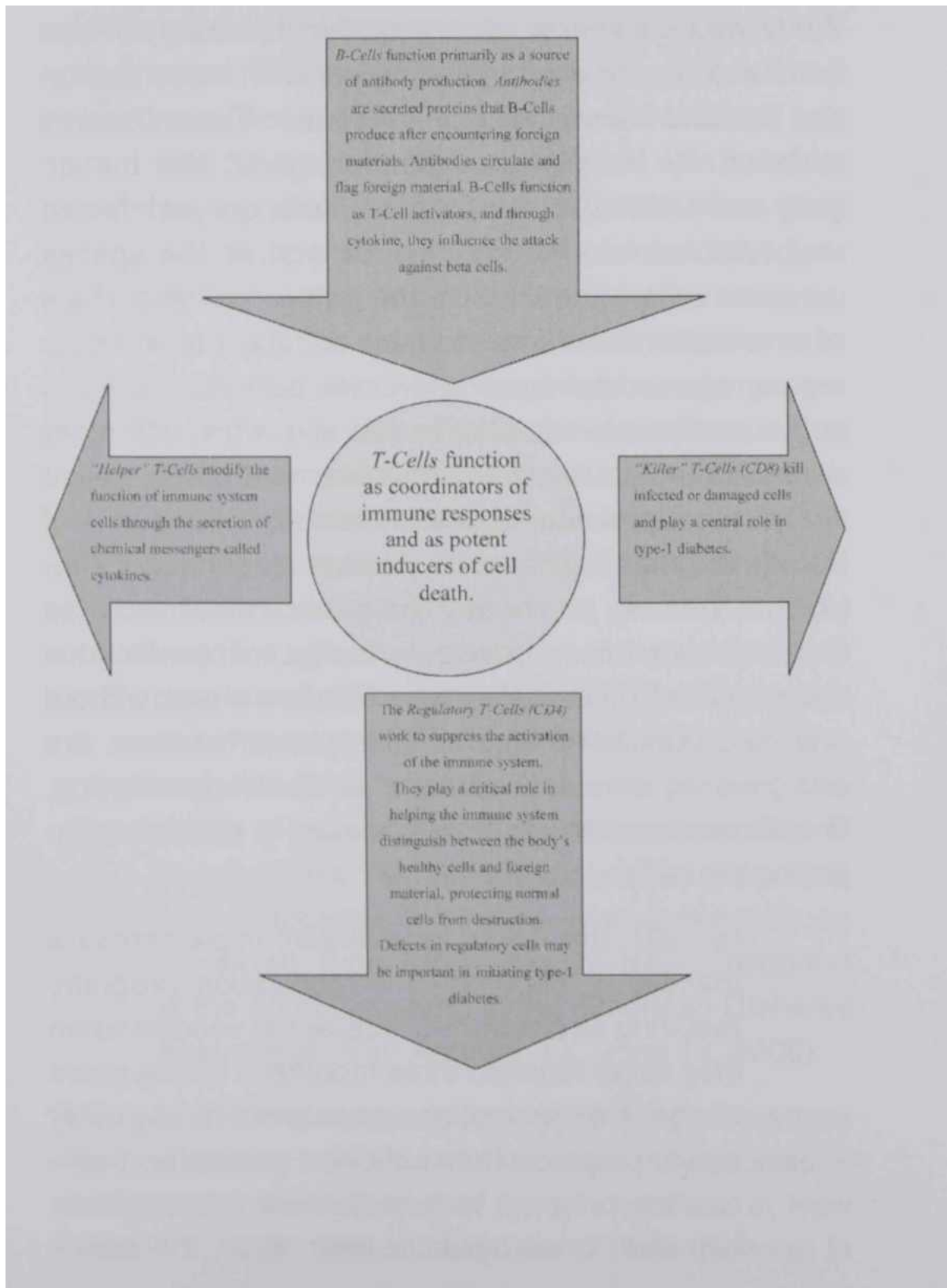
Всяко решение, засягащо дъщеря ни беше обсъждано, проучено и преосмисляно. Къпехме я всеки ден, кърмена е. Съставихме план за разсрочено ваксиниране, за да предотвратим евентуално пренатоварване на крехката ѝ имунна система (тогава когато не бях наясно с ефекта на ваксинните адюванти). Хранехме я здравословно и стимулирахме интелектуалното ѝ развитие. Бяхме възхитени от напредъка ѝ до тригодишна възраст. Направихме всичко както препоръчват книгите, та какво можеше да се обърка?

Нещо мина покрай нас незабелязано. Тихомълком имунната ѝ система започна да атакува панкреаса ѝ и по-точно клетките, отговорни за производство на инсулин. С производството на все по-малко инсулин, количеството на захар в кръвта ѝ се завиши, в следствие на което тя отслабна и стана лесно раздразнима. Водихме я при лекар и дори в спешното отделение на детската болница в Синсинати, където ѝ беше поставена диагнозата захарен диабет. Какво? Диабет? Как е възможно това? Та тя не е дебела? Храни се здравословно и винаги е била здраво и жизнено дете. Каква е причината за нейното състояние?

Скоро научихме и каква е разликата между диабет тип 1 и тип 2. Диабет тип 1 може да засегне всяко едно дете по всяко време и не се влияе от начина на хранене. Това е автоимунно смущение, също като астмата. Два са възможните сценарии, които са протекли в имунната система на дъщеря ни Йохана (или дори комбинация от двата) и те са следните:

1. Нейните Б-клетки са създали антитела срещу инсулино-продуциращите ѝ бета клетки. Т-клетките ѝ, които са предназначени да нападат и убиват само външни нарушители, са започнали да атакуват собствените ѝ инсулино-продуциращи клетки.
2. Нейните регулаторни Т-клетки са припознали собствените ѝ здрави клетки за външни вредители, позволявайки на тази атака да протече.

Скица на адаптивната имунна система

Регулаторните Т-клетки играят важна роля в механизма на предпазването на собствените клетки в тялото, каквито са инсулино-продуциращите клетки на панкреаса, от самоатакуване на имунната система. Ако разгледаме начина, по който функционират ваксините, взаимовръзката с автоимунните смущения става ясна. Антителата, отделяни от В-клетките циркулират из тялото и атакуват микроби, които се намират в междуклетъчното пространство и все още не са инфектирали никоя клетка. Когато антителата се скупчат върху повърхността на микробите те не могат да функционират повече. Тогава антителата сигнализират на макрофагите и други защитни клетки да дойдат, за да разградят микроба. В борбата с микробите антителата също така работят и с други защитни молекули, които циркулират в кръвта, наречени комплексни протеини. Работата на В-клетките е част от хуморалния имунен отговор или отговорът на антителата. Целта на повечето ваксини е провокиране на именно този тип отговор. В действителност повечето микроби, предизвикващи инфекции, могат да бъдат преборени само от антителата без да има нужда да бъдат активирани Т-клетките убийци.⁷¹ Ваксините са създадени, за да стимулират функцията на В-клетките да създават антитела.

През 1991 година италианското правителство въвежда задължителна ваксина против хепатит Б, поставяна или на 3-месечна възраст или когато детето стане на 12 години. Други ваксинации не са били поставяни, нито пък са били наваксвани пропуснати такива. Изследователи са се наели да отбележат случаите на заболели от диабет тип 1 и сред ваксинирани и сред неваксинирани в централните региони на Италия. В допълнение те са отбелязвали и разликите спрямо възрастта, на която е поставена ваксинацията. Рискът при ваксинираните деца да развият този тип диабет според техните изчисления бил с 34% по-висок отколкото при не ваксинираните. Макар процентът на общия риск да не изглеждал толкова заплашително висок, той сериозно се увеличавал ако се разгледа само групата от ваксинирани на 12 годишна възраст. В тази възрастова група относителният риск от заболяване на ваксинираните бил 2,5 пъти по-висок отколкото при не ваксинираните. На базата на тези свои открития екипът от учени заключава, че деца имунизирани с противохепатитната ваксина са изложени на по-голям риск да развият диабет тип 1. Ето защо предлагат „ваксината против хепатит Б или поне възрастта, на която тя бива поставяна, да бъде преосмислена, за да бъдат намалени рисковете асоциирани с нея“ (Позили П. из „Ваксината против хепатит Б свързана със завишен риск от диабет тип 1 в Италия“, доклад представен пред Американската Асоциация на Диабетиците в Сан Антонио, Тексас на 13. Юни 2000г.)

Няколко мащабни проучвания, проведени през 90-те години, осигуряват убедителни доказателства за взаимовръзката между ваксините и развитието на диабет тип 1. В Нова Зеландия през 1996 година изследователи наблюдават 60% завишение при детските случаи на диабет тип 1 след масова ваксинационна кампания против хепатит Б, проведена от 1988 до 1991 година при деца над 6-седмична възраст. Във Финландия

⁷¹ “How Vaccines Work.” *National Institute of Allergy and Infectious Disease*. Web. 14 May 2012. <<http://www.niaid.nih.gov/topics/vaccines/understanding/pages/howwork.aspx>>.

където има ваксинационна програма от няколко десетилетия д-р Бартелоу Клаасен, бивш изследовател към националния здравен институт, документира случаи на ваксинно-индуциран диабет. В своята статия *Инфекциозни болести в клиничната практика* той докладва, че заболеваемостта от диабет е поддържала равни нива при децата под 4-годишна възраст докато правителството не е предприело промени в имунизационния календар на страната. През 1974 година 130,000 деца на възраст от 3 месеца до 4 години са получили извънредно менингитна ваксина. През 1976 година правителството добавя втори вирусен щам към ваксината против коклюш. Между 1977 и 1979 заболеваемостта от диабет при децата се увеличава с 64% сравнено с периода 1970-76 година. Общо 147% било увеличението на заболеваемост от диабет след всички предприети мерки по промяната на ваксинационния календар в страната. (Д-р Стефани Кейв и д-р Дебора Митчъл в *Какво не Ви казва Вашият доктор за детските ваксинации*, Гугъл Букс 2001).

Новата реалност

Ето ни. Нашият живот и по-специално този на 3-годишната ни дъщеря е променен завинаги. Няма познато лекарство за нейното състояние. Не е заразна болест, но е трудно да се справяме с нея. След като малкото телце на Йохана не произвежда достатъчно инсулин, трябва да ѝ го инжектираме след всяко хранене. Инжектираният инсулин я поддържа жива и да се надяваме, че благодарение на него няма да се появят други дългосрочни увреждания. Въпреки това той може да бъде и опасен, защото може да доведе до хипогликемия или ниска кръвна захар, което от своя страна да причини тремор, припадъци и дори смърт. Но за да се избегне висока кръвна захар няма как да се разминем без инжектиране на инсулин. Нивото му трябва да се засича ден и нощ като вземаме малки количества кръв. Има и още много грижи покрай болестта, но в общи линии с това се сблъскваме в ежедневието.

Какво бих искал най-много? Да бях знаел за взаимовръзката между болестта и ваксините преди да подложим дъщеря си на тях. Би ми се искало да се бях подготвил като родител, че болестта може да сполети детето ми независимо, че полагаме най-добри грижи за него. Би ми се искало да разполагах по-рано с информацията, че ваксинните адюванти предизвикват автоимунни заболявания.

Защо педиатърът на Йохана не ме е предупредил? Трябвало е просто да бъде по-отговорен и скептичен и да не се доверявам сляпо на здравните служители, които ме наплашиха да ваксинирам детето си. Моето разследване отвори очите ми за всичко, което не е трябвало да правя. Знаейки това, което вече знам, никога не бих ваксинирал детето си.

Според повечето епидемиолози, наличните проучвания за факторите, отключващи диабет, са недостатъчни. Те смятат, че всяко дете е застрашено от болестта еднакво. Аз лично мисля, че бъркат. Ако повече от тях се съсредоточат да изследват взаимовръзката между ваксините и появата на автоимунни смущения може би ще

получим необходимите доказателства за това, че ваксините разболяват хронично децата ни. Засега обаче научната общественост се придържа основно към други фактори и теории за появата на диабет тип 1:

Генетика

Изследователите вярват, че генетичният код играе роля. Въпреки това се смята, че се касае по-скоро за комбинация от генетична предразположеност и фактори от околната среда, за да бъде отключен този тип диабет. Въпреки налична генетична предразположеност, човек може през целия си живот да не развие болестта ако не бъде изложен на специфични условия от околната среда, които могат да я предизвикат. Някои от проучванията, които вече цитирах, предполагат че ваксинните адюванти могат да нарушат генетичната устойчивост на организма към автоимунни разстройства, карайки имунната система на хора без генетична предразположеност да промени начинът си на действие.

Фактори на околната среда

Макар проучванията да са недостатъчни, някои учени смятат, че консумацията на краве мляко може да бъде отключващ фактор. Други изследвания твърдят, че прекомерната хигиена и недостатъчният контакт с вируси и бактерии може да бъде причина имунната система да не се развие оптимално поради липсата на дразнителни фактори, които да я провокират. Изследователите насочват вниманието си и върху вирусните инфекции като коксаки Б вирусът, заушката и рубеолата.

Изследването на факторите от околната среда и тяхната роля в развитието на диабет има смисъл, особено за хора, които никога не са били ваксинирани.

Ваксини

В изложените по-горе проведени проучвания в Италия и Нова Зеландия се разглежда взаимовръзката между въвеждането на противохепатитна ваксина и нарастването на случаите на диабет тип 1 при деца, които са я получили. Друго изследване проведено в Италия доказва значима връзка между появата на диабет и ваксината срещу паротит и рубеола и в точност живата МПР ваксина, която съдържа живи вируси на паротит и рубеола. Други ваксини също биват свързвани с диабет.

„Още през 1949 година в медицинската литература има докладвани случаи на хора със занижени глюкозни нива след поставяне на ваксината против коклюш. Лабораторни тестове доказват, че ваксината води до диабет при опитните мишки. През 1997 година американски специалисти по медицина признават вероятността ваксината против хепатит Б, особено поставена в по-напреднала възраст, да увеличи риска от развиване на диабет тип 1 в пациентите, което налага провеждането на по-задълбочени

проучвания.⁷² До ден днешен обаче не съм намирал информация, че тези необходими задълбочени изследвания са проведени.

Едно изказване на изследователя д-р Бони Дънбар, работеща към имунизационния отдел на тексаското министерство на здравеопазването, привлече вниманието ми върху въпроса със сигурността на ваксината против хепатит Б.

„За работата си по развиването на ваксини бях удостоена от националния здравен институт във Вашингтон със званието „Маргарет Питман“. За мен това беше специално събитие, тъй като уважавам приноса на д-р Питман в първите разработки на ваксини и оценявам тяхното въздействие върху обществото. Продължавам да съм професионално отдадена на разработката на ваксини. Работила съм тясно със щатската агенция за интернационално развитие и по програми на Световната Здравна Организация и съм амбицирана да продължавам да работя за намаляването на болестите по света.

Днес обаче искам да засегна един важен проблем, с който се сблъсках по време на работата си и това са сериозните странични реакции, които се наблюдават при противохепатитната ваксина.

Преди около пет години в лабораторията с мен работеха двама човека, които бяха задължени да си поставят ваксината против хепатит Б. И при двамата се появиха сериозни и перманентни увреждания непосредствено след поставянето на ваксината. Преди това и двамата бяха здрави и атлетични, но развиха тежки автоимунни увреждания в следствие на ваксината. Запозната съм с пълната медицинска анамнеза на единия от тях – моят брат д-р Бон Дънбар, който разви обриви, болка в ставите, хронична отпадналост и симптоми, близки на множествената склероза и към момента е диагностициран с ПОТС (автоимунно сърдечносъдово и неврологично състояние) и хронично възпалителна полиневропатия. Тези негови здравни проблеми са свързани с противохепатитната ваксина по мнение на повече от дузина различни американски специалисти с безупречна медицинска експертиза. Сега се намира в състояние на 90% нарушена трудоспособност. Здравната му издръжка струваше близо половин милион долара на щата Тексас чрез програмата за компенсация на работници с тенденция за покачване на разходите, имайки предвид тежкото му състояние.

Другата колежка, която беше засегната от ваксината, загуби частично зрението си след първата инжекция и състоянието ѝ се влоши значително след поставянето на втората, което наложи дългосрочна хоспитализация. След личен контакт с нея получих информацията, че състоянието ѝ продължава да се влошава. Но от страх да не навреди на бъдещата си медицинска кариера, не повдига обвинения и не настоява за разследване на случая.

⁷² “A Tripling of Diabetes.” *Shots in the Dark*. Web. 14 May 2012. <<http://www.woodmed.com/index.php/shots-in-the-dark?start=4>>.

Работейки задълбочено по разработката на ваксини, смятам за изключително важна оценката на възможните рискове, свързани с ваксините. Разполагайки със задълбочена медицинска експертиза, за мен е очевидно, че тези двама здрави и активни индивида са развили своите автоимунни симптоми в предвидените имунологични срокове, в които е допустимо да се проявяват страничните реакции от ваксината. След щателен анализ на наличната медицинска литература за мен стана ясно, че такива сериозни нежелани реакции (които по всяка вероятност са свързани с природата на самия вирусен протеин) могат да бъдат проявени много по-често отколкото сме предполагали.⁷³

Йохана и множеството ваксини – от пренатоварване до увреждане

На Йохана ѝ беше бита противохепатитната ваксина при раждането. След това предприехме разсрочен план за слагане на единични ваксини докато тя навърши 2 години. След като започнах да проучвам темата за ваксините, решихме да ги отложим изцяло докато тя не навлезе в предучилищна възраст. В щата Кентъки, където живеем, имунизациите имат задължителен статус и след като любезно ни „заплашиха“, че Йохана няма да бъде допусната в лекарския кабинет ако не ѝ бъде поставена ваксината МПР (морбили, паротит, рубеола), аз склоних да го направим. Към този момент аз не бях навлязъл в достатъчна дълбочина по темата със своето лично проучване и се оставих да бъда принуден. Йохана получи ваксината МПР на 22. Април 2011, втората доза против хепатит Б беше поставена на 15. Юни 2011, последвана от трети прием на 10. Август 2011 и последната ваксина беше PCV13 на 22. Август 2011.

Десет дни след приема на ваксината МПР тя се обрина по цялото тяло. Няколко седмици след втората доза против хепатит Б започна да става раздразнителна, а няколко дни след ваксината PCV13 цялото ѝ тяло се покри с червени петна. Беше диагностицирана с диабет тип 1 в детската болница в Синсинати на 27. Септември 2011 година.

Когато хоспитализираха Йохана беше проведен кръвен тест А1С. Какво представлява този тест? Той измерва прекомерното количество захар в кръвта. Той има и опция за измерване назад във времето. Ето и точният му начин на действие:

Хемоглобинът - протеин, който се свързва със захарите в кръвта, е разположен в червените кръвни телца. Неговата функция е да пренася кислород от белите дробове до всички клетки в тялото. При отключване на диабет се натрупва твърде много глюкоза в кръвта. Тази глюкоза навлиза в червените кръвни телца и се съчетава с молекулите на хемоглобина. При измерване на процента А1С в кръвта, може да се даде равносметка за средното ниво на кръвната захар през последните няколко месеца.⁷⁴

⁷³ Dunbar, Bonnie S. "Hepatitis B Vaccine." *Hepatitis B Vaccine*. Web. 14 May 2012. <<http://www.gulf-warvets.com/dunbar.htm>>.

⁷⁴ "Living with Diabetes." *A1C*. Web. 14 May 2012. <<http://www.diabetes.org/living-with-diabetes/treat-ment-and-care/blood-glucose-control/a1c/>>.

След като инсулино-продуциращите клетки на Йохана са били атакувани и убивани от собствената ѝ имунна система, все повече излишна глюкоза се е натрупвала в кръвообращението ѝ. Без необходимия инсулин тялото ѝ не е можело да транспортира тази глюкоза до клетките ѝ, за да получат необходимата им енергия. Ето защо тялото ѝ е започнало да разбива мастни клетки, за да се сдобие с необходимата енергия, в следствие на което тя отслабна и беше постоянно жадна. Тестът измерва нивата на глюкоза през последните 3 месеца, като 50% от резултатите всъщност отчитат нивото на кръвната захар за последния месец преди провеждането на теста. Йохана започна серията от множество ваксинации около 3 месеца преди да забележим първите симптоми. Ваксините са предизвикали Б-клетките ѝ или Т-клетките ѝ да се объркат и да атакуват собствените ѝ инсулино-продуциращи бета клетки. Понеже този процес на унищожаване се е извършвал плавно, не сме могли да забележим отличителни симптоми през първите 8 седмици след началото на ваксинациите. Нейният панкреас още е произвеждал инсулин. Симптомите са се проявили когато остават само няколко бета клетки. Съпоставяйки резултатите от теста с началото на ваксинациите, взаимовръзката им със състоянието на Йохана стана очевидна.

Йохана не е страдала от вирусна или бактериална инфекция през дадения период от време като изключим ваксинно-индуцираният обрив, който получи преди проявлението на първите симптоми. Веднъж след като процесите при диабет бъдат отключени, болестта прогресира бързо до появата на първите симптоми. Общоприето е, че процесът отнема няколко месеца от появата на болестта до появата на първите забележими симптоми. Резултатите от теста показаха първоначално завишаване на кръвната захар около 15ти юни и върхови позиции около 15ти август, когато е приключило производството на инсулин в тялото ѝ.

Повече за ваксината срещу Хепатит Б

През 1999 година мед. сестра Пати Уайт свидетелства пред щатския конгрес. Ето част от нейните самопризнания:

„През последните 3 или 4 години в нашия регион беше отбелязано увеличение в броя деца, тръгващи на училище, които са с някакъв вид нарушение в развитието, със синдром на дефицит на вниманието и хиперактивност или изпитващи затруднения в обучението. Много от тях също са жертва на хронични болести като диабет, астма или епилепсия. С всяка следваща година нещата се влошават. Общото помежду им е само едно – всички тези деца са получили противохепатитната ваксина като новородени в началото на 90те години. Това е много алармиращо. Заради всички тези увредени деца ние се захемме да потърсим къде са дългосрочните изследвания, които гарантират безопасността на ваксината. След задълбочено претърсване на наличната медицинска литература успяхме да открием, че Федералната Лекарствена Администрация е допуснала ваксината против хепатит Б за масова употреба въз основа само на

краткосрочно наблюдение от 4-5 дни след инжектиране на ваксината на новородени (4 дни за ваксината, произведена от СмитКлайн и 5 дни за тази на Мърк)⁷⁵

Нашето правителство одобрява лекарства, които да бъдат инжектирани в децата ни, без те да са минали изчерпателни тестове за безопасност.

В следващите думи на Пати Уайт преоткривам точно това, което се случи на нашата дъщеря.

„Повечето докладвани проблеми, които се проявяват след поставяне на ваксината против хепатит Б са автоимунни или неврологични. Този тип здравословни проблеми отнемат месеци докато проявят първите си симптоми и не могат да бъдат засечени в период от 4-5 дни. Това са единствените клинични изследвания на ваксината, които са проведени от двете фармацевтични компании. При най-добра воля не успяхме да намерим проведени дългосрочни тестове.“⁷⁶

Не само това изказване, но изказванията и на други медицински лица ме карат да си мисля, че именно това е ваксината причинител на болестта на дъщеря ми.

Пати Уайт, която е работила 25 години като медицинска сестра добавя: „Повтаряла съм добре заученият стар рефрен „Бъдете умни и имунизирайте!“ хиляди пъти, за да уверя родителите, че постъпват правилно, дори тези, които идваха сериозно притеснени и разтревожени при мен. Цял живот ще трябва да нося вината. Трябваше лично да проуча темата в дълбочина, за да разбера дали съм налагала мнението си за медикамент, който е нанесъл повече поражения, отколкото ползи. Прекарала съм часове, заровена в книги, лекарски самопризнания, статии и интернет страници от целия свят. Не стигнах до прозрението си лесно или бързо. 25 години вяра в нещо не се разклаща толкова лесно.“⁷⁷

Повечето лекари и сестри, които Ви убеждават, че ваксините са безопасни, никога не са проучвали темата сами. Те рецитират фраза, заучена от обучението си. Тези, които сами са започнали да изучават въпроса, обикновено стигат до други изводи.

М. Белкин също е стигнал до различен извод. В неговото свидетелство пред комитета по вземане на решенията относно имунизации в Центъра по Контрол на Заболяванията, той обяснява защо: „Моята дъщеря, Лайла Роуз Белкин, почина на 16. Септември 1998 година на 5 седмична възраст малко след поставяне на втората ваксина против хепатит Б.“⁷⁸

⁷⁵ White, Patti. “Hepatitis B Vaccine Hearings.” *Patti White Testimony to Congress*. Web. 14 May 2012. <<http://www.vaccinationnews.com/rally/School-NurseTestimony.htm>>.

⁷⁶ White, Patti. “Hepatitis B Vaccine Hearings.” *Patti White Testimony to Congress*. Web. 14 May 2012. <<http://www.vaccinationnews.com/rally/School-NurseTestimony.htm>>.

⁷⁷ White, Patti. “Hepatitis B Vaccine Hearings.” *Patti White Testimony to Congress*. Web. 14 May 2012. <<http://www.vaccinationnews.com/rally/School-NurseTestimony.htm>>.

⁷⁸ Belkin, Michael. “Hepatitis B Vaccines: Adverse Reactions. Think Twice!” *Hepatitis B Vaccines: Adverse Reactions*. Web. 14 May 2012. <<http://think-twice.com/hepb.htm>>.

В търсенето си на отговори господин Белкин отива на семинар за ваксината срещу хепатит Б, състоял се в Националната Академия на Науките. Гост-лектори са били мнозина лекари и учени от цялата страна. По-късно той свидетелства пред щатския Конгрес за това, на което е бил свидетел по време на семинара:

„Една от презентациите беше за имунния отговор към инжектирани антитела в новородени животни. Презентацията демонстрира колко недоразвита и различна е имунната система на новородените от тази на възрастни индивиди. От нея аз научих, че имунната реакция на новороденото към шок, какъвто е инжектирането на ваксина в кръвта му, може да бъде непредвидима, защото Т-клетките на новороденото действат по съвсем различен начин от тези на възрастните. Друга презентация, която се казваше „Стратегии за разбиране на биологичния механизъм за реакция към противохепатитната ваксина“, изнесена от ваксинният изследовател д-р Бони Дънбар към колеж Бейлър, демонстрира връзката между ваксината срещу хепатит Б и появили се увреждания на нервната система при възрастни индивиди като множествена склероза, припадъци и слепота. От страната на защитниците на ваксините беше представен анализ на медицински доклади, изброявайки „само“ 19 смъртни случая при новородени, които могат да бъдат свързани с ваксината от 1991 година насам.“⁷⁹

Взаимовръзка и причинност

Търсейки научни доказателства, свързващи ваксините с появата на автоимунни смущения, попаднах на следния съдебен иск:

Дороти Уердериш срещу Министерството на Здравеопазването

Тема: Ваксината срещу хепатит Б и множествена склероза

Номер на делото: 99-319V

Дата: 26.05.2006

Из причинно-следствия доклад:

В подкрепа на своя иск ищцата трябва да представи на съда

- 1) Медицинска теория, доказваща взаимовръзката между ваксината и увреждането ѝ.
- 2) Логична последователност на събитията, потвърждаваща твърдението ѝ, че ваксината е причинила състоянието ѝ.
- 3) Времева рамка, доказваща връзката на ваксината с увреждането.

⁷⁹ Belkin, Michael. "Hepatitis B Vaccines: Adverse Reactions. Think Twice!" *Hepatitis B Vaccines: Adverse Reactions*. Web. 14 May 2012. <<http://think-twice.com/hepb.htm>>.

Из документите, представени в съда:

Ищцата е представила, изисканите от нея доказателства, които са потвърдени и чрез свидетелски показния от двете страни по делото, медицински доклади и друга научна литература. Отсъдено е в полза на ищцата, че ваксината или е причинила или е влошила драматично нейната множествена склероза.⁸⁰

В този случай съдът отсъжда, че ваксината е причина за заболяването на ищцата и е присъдено солидно обезщетение.

Молекулярна подражателност

За мен най-интересен беше не резултатът от горепосоченото дело, а медицинските доказателства приложени в защита на твърдението, че ваксината против хепатит Б е причинила множествената склероза на пациентката. МС също като диабета е аутоимунно заболяване. Една от приложените статии сочи:

„Изследователи са наблюдавали пациент, развил МС три месеца след поставена противохепатитна ваксина. В кръвна проба те откриват антиген на хепатитния вирус, който е контра-реагирал с протеолипиден протеин, извлечен от Т-клетка на пациента. Това откритие ги води до заключението, че процесът на молекулярна подражателност може да отключи аутоимунна демиелинизация след инжектиране на ваксината срещу хепатит Б.“⁸¹

Дефиницията на молекулярна подражателност също присъства сред документите по делото: „Молекулярна подражателност е процес, при който Т-клетки, активирани в отговор на инфектиращият микроорганизъм контра-реагират със собствените епитопи на тялото, довеждайки до аутоимунни нарушения.“⁸²

Може ли аутоимунна ваксина да причини аутоимунна болест?

Авторите на статията *Множествена Склероза и Ваксината срещу Хепатит Б: подлагане на молекулярната биология на достоверни доказателства от клинични епидемиологични изследвания* пишат: „Редица факти доказват, че ако в процеса на производство противохепатитната ваксина е била замърсена с полимераза, то това може да отключи аутоимунен отговор насочен срещу миелина в тялото на ваксинираните субекти. Именно тази хипотеза представлява липсващото звено в натрупалите се към този момент клинични доказателства, че за лекарство с

⁸⁰ <<http://www.uscfc.uscourts.gov/sites/default/files/MILLMAN.Werderitsh.pdf>>.

⁸¹ Gran, B. et.al. “Development of Multiple Sclerosis after Hepatitis B Vaccination: An Immunologic Case Report.” *54 Neurology Supp.* 3: 164 (2000).

⁸² Olson, Julie K., Eager, Todd N. and Miller, Stephen D., “Functional Activation of myelin-specific T-cells by virus induced molecular mimicry”, *Journal of Immunology*, 2002; 169:2719-2726.

превантивна насоченост, противохепатитната ваксина има твърде висок потенциал да нанесе сериозни увреждания на централната нервна система, както и други нежелани реакции.⁸³ Авторите посочват, че ваксината причинява два основни типа увреждания:

1. Разстройства, представляващи почти пълния спектър на проявленията на самия хепатитен вирус (като например синдромът на Гилен-Баре), често проявяващи първите си симптоми в кратък срок след инжектиране на ваксината от порядъка на няколко дни до седмици.
2. Централни демиелизиращи разстройства като множествената склероза, които имат своите първи клинични проявления до няколко години след ваксинация.⁸⁴

Зукерман публикува статия в списание *Природа* през 1972 година, която озаглавява „Предупреждение относно ваксината срещу хепатит Б“ и в нея посочва, че „автоимунни състояния са чест резултат от ваксината, тъй като самата природа на болестта хепатит е автоимунна“. В една от формите си хепатитът е автоимунен. При тази негова форма имунната система напада собствените си чернодробни клетки, както при диабет тип 1 тялото атакува бета-клетките в панкреаса. Убеден съм, че задълбочени проучвания по темата биха доказали, че противохепатитната ваксина отключва редица автоимунни заболявания.

Заклучение

Правейки това мое изчерпателно изследване, напълно се уверих, че ваксините представляват голяма опасност за децата ми. Жена ми обаче беше убедена, че те ги предпазват. За нея като емоционална и духовна натура, твърдите и сухи доказателства за вредата от ваксините не бяха така убедителни. Докато ходеше на работа тя ползваше гъвкава здравна осигуровка, към която имаше задължението да изпраща редовни медицински бележки за извършваните здравни манипулации. Дори след диагнозата на дъщеря ни когато жена ми си остана вкъщи, за да се грижи за нея, продължихме да получаваме напомнания от бившата ѝ здравна осигуровка да изпращаме свидетелства за проведените медицински процедури. Наскоро тя трябваше да изпрати бележки относно следните три педиатрични прегледа:

1. Ваксина МПР – април 2011
2. Обрив – май 2011
3. Диагноза диабет тип 1 – септември 2011

⁸³ Commenge, Yannik. “Multiple Sclerosis and Hepatitis B Vaccination: Adding the Credibility of Molecular Biology to an Unusual Level of Clinical and Epidemiological Evidence.” *Elsevier*. Web. <<http://www.vacinfo.org/MS-HepB.pdf>>.

⁸⁴ (<http://www.vacinfo.org/MS-HepB.pdf>).

Жена ми вярва силно в знаците, които ни биват изпратени свише, и именно това я накара да повярва във взаимовръзката между ваксините и състоянието на дъщеря ни. За нея това беше напълно достатъчно, докато на мен ми отне месеци задълбочени проучвания на експертни мнения и литература, за да се убедя, че ваксините не са в полза на децата ми.

Надявам се с научните факти и лични свидетелства, които ви представих, съм успял да хвърля малко светлина върху рисковете, които ваксините крият. Масовите ваксинации продължават да са факт в страната ни и по целия свят. Ваксините ще продължават да увреждат децата ни и няма да има радикална промяна в нужните изследвания за безопасността и ефективността им ако повече хора не съзрат истината и не ги оспорят. Ако бях прочел книга като моята преди да имунизирам децата си, нямаше да се стигне до ужасната диагноза на дъщеря ми. Децата ми няма да бъдат ваксинирани, докато не се появят наистина убедителни и подкрепени със солидни доказателства изследвания, които да доказват, че ваксините не вредят и ги предпазват от болести.

Как да говорите с Вашия педиатър

Водите децата си при педиатъра им. Чували сте за противоречията около ваксините и започвате да се чудите дали субстанциите, които инжектират в здравите им тела, са наистина толкова полезни и безвредни. Докато чакате реда си, планирате да проведете дискусия с педиатъра относно сигурността на ваксините. Може би мисълта, че ще се изправите срещу професионалист, който е трениран да Ви убеждава в необходимостта от ваксините, Ви кара да се чувствате нервни.

Според моят личен опит има няколко възможни сценария, които може да очаквате:

- 1) Може да попаднете на уж приятелски настроен доктор, който да ви обясни, че е виждал болести, срещу които има ваксини, да убиват деца за броени часове. Това ще Ви изплаши до дъното на родителската Ви душа. Разбира се, педиатърът проявява уважение към притесненията Ви и изглежда сякаш взема присърце грижата за здравето на децата Ви. На този етап родителят няма какво повече да каже и инжектирането започва. За съжаление обаче, това което педиатърът е пропуснал да направи, е да Ви информира за пълния спектър от странични реакции, на които излагате детето си. Той също така няма да поеме отговорност ако детето Ви остане увредено след ваксината.
- 2) Може да срещнете приятелски настроеният педиатър, който се изправя пред предизвикателството, което му поставяте, и започва да излага пред Вас редица изследвания, които не отричат вероятността от странични реакции, но пък потвърждават теорията, че ваксините предпазват от живото застрашаващи болести. Аргументите на повечето родители и в този случай приключват дотук. Все пак какво толкова има да се оспорва щом медицинската литература показва, че ползите са повече от вредите.

Но така ли е в действителност? По време на разговор с педиатър споменах за своето проучване, в което използвам източници от Националната Библиотека по Медицина, където открих солидни доказателства както за краткосрочните вреди, които могат да нанесат ваксините, така и за дългосрочните. Тя отбеляза, че както критиците на ваксините, така и техните поддръжници биха могли да намерят факти, подкрепящи гледните им точки. И е права за това. Но фактът, че ежегодно десетки хиляди деца стават жертва на тежки странични реакции след ваксина, натежава в полза на критиците. Преди да инжектираме децата си с токсични вещества, трябва да можем да намираме единствено литература, потвърждаваща тяхната безопасност, за да можем да го направим с чисто сърце. Наличието на литература, която оспорва този факт, е достатъчна причина за съмнение.

Има и друг важен аспект – когато този уж приятелски настроен лекар започне да рецитира наличните изследвания, си припомнете, че както вече разгледахме, тези изследвания не доказват абсолютно нищо. Пак повтарям - не съществува нито едно контролирано клинично изследване, което да доказва ефикасността на ваксините. Дори доктора да извади съдържанието на ваксината, където са описани тестовете, проведени от фармацевтичната компания, ако ги прочетете внимателно, ще видите, че няма нито едно, в което да е използвано истинско плацебо под формата на солена разтвор. Другото, на което трябва да обърнете внимание, четейки съдържанието, е че има и смъртни случаи сред децата, участвали в тестовете.

Това, което педиатърът трябва неоспоримо да Ви докаже преди да набоде децата Ви, е че ваксините са безопасни и че наистина предпазват децата Ви от болести. Но той няма как да направи това, защото няма проведени изследвания, с които да подкрепи тезата си.

3). Може да попаднете и на такъв лекар, който ще тръгне да съпоставя рисковете срещу ползите или на такъв, който изисква единствено да му имате доверие. Той отново ще ви убеждава, че е виждал деца да умират от болести, срещу които има създадени ваксини, и че изчезването на тези болести се дължи именно на въвеждането на масовите имунизации. Но той няма да пропусне да добави, че благодарение на някои „безотговорни“ родители, все още има деца пренасящи и умиращи от въпросните болести.

Какво може да кажете в такъв случай? Да, винаги има рискове в живота, но разликата при ваксините е тази, че те се инжектират в абсолютно здрави индивиди. Вие доброволно давате съгласието си ваксината да бъде поставена единствено на базата на предположението, че може да се заразите, и сами носите отговорността за последствията от решението си.

Педиатърът Ви може да твърди, че няма конкретни данни защо някои болести продължават да съществуват въпреки ваксините. Той също няма да спомене факта, че ваксината може да предизвика болестта, от която е създадена да предпази детето Ви. Няма да спомене и за множеството странични ефекти и че пострадалите от тях деца са

много повече от тези, които са пострадали от самата болест. Всъщност истинската причина тези болести да продължава да ги има не се крие в това, че някои хора не се ваксинират, а точно обратното – болестите продължават да съществуват, защото в техни преносители се превръщат самите ваксинирани със съответния вирус. Както цитирах по-нагоре в книгата, единствените случаи на полио в нашата страна са ваксинно-индуцирани, което значи, че няма деца, които да се разболяват спонтанно от детски паралич. Освен това, статистиката ясно сочи, че болестите вече са отшумявали към момента, в който са били въведени ваксините.

Още ли смятате, че ползите от ваксините надвишават рисковете? Няма ясни доказателства в полза на такова твърдение. Правителствената база данни съдържа доклади за хиляди случаи на увредени от ваксина хора; няма проведени изследвания, които да доказват ефективността им, дори напротив – увеличават се изследванията, които доказват, че ваксините не си вършат работата. Неопровержимите рискове определено надделяват над спорните ползи.

4). Друг тип педиатър, с който може да се сблъскате е „нетолерантният“, който просто ще откаже да Ви обслужи ако не склоните да ваксинирате децата си. С него също няма смисъл да спорите.

Може би в изброените сценарии Ви се струва трудно дори невъзможно да оспорвате тезите на педиатрите, за да защитите детето си. Но ето че тази книга може да Ви осигури много аргументи, които да употребите в своя полза. Ако усетите, че Вашият педиатър продължава да не взема позицията Ви на сериозно и се опасявате да не Ви отпрати, то бъдете спокойни – съществуват и такива педиатри, които с радост ще Ви обслужат.

Приемливи вреди?

Чрез личен подход към читателя тази книга образова родителя относно научно-документираните рискове от ваксините. Авторът Маркус Хайнце говори за драматичния си личен опит като баща на пострадало от ваксина дете. Дъщеря му развива диабет тип 1 на възраст от 3 години и половина. След задълбочено изследване на научни журнали и федералната база данни, той достига до извода, че ваксината срещу хепатит Б, поставена на дъщеря му, отключва нейните проблеми.

Хайнце е наясно, че мнозина ще опитат да дискредитират книгата му въз основа на факта, че той не е медицински лекар. С бакалавърска степен по психология и магистърска по педагогика, той е достатъчно добре квалифициран да анализира научните трудове на опитни специалисти, които пишат по темата за ваксините и автоимунните болести, свързани с тях. Чрез академичното си проучване той стига до извода, че ваксините излагат децата на големи опасности.

Пишейки както за факти, така и за личния си гняв поради болестта на дъщеря си, той ярко представя тема, вълнуваща горещо множество семейства. Неопровержима, но и разбираема, тази книга ще промени възгледите Ви относно ваксините и съвременната педиатрична медицина.